تیر یادونه
د نارنج کلاء "ناول" دوهمه برخه
Ketabton.com
لیکوال: نیک محمد "بارک"

(c) ketabton.com: The Digital Library

بسم الله الرحمن الرحیم

(c) ketabton.com: The Digital Library

ډالۍ......

دا ناول دي ګران ملګري محمد داود رحماني او خور زينب علي ته او ټولو مينوالو ته ډالۍ وي چي هر وخت يي زما ملتيا کړيده او زه يې تشويق کړی يم.

(c) ketabton.com: The Digital Library

د کتاب په اړه

کتاب..................................تیر یادونه (نارنج کلاء ۲)

لیکوال...نیک محمد بارک

کمپوز او ډیزاین................................ نیک محمد بارک

کره کتنه او نظر ....احمد مظهر درانی

کال...۲۰۲۲ع

د لیکوال سره تماسونه...........................

موبایل او واتسف:................................. 0702110371

آیمل پته:.......................naikbarak786@gmail.com

یادونه: د کاپي رایت د قانون مطابق هیڅوک دا حق نلري چي د لیکوال د اجازې پرته د هغه کتاب په شخصې توګه استفاده، چاپ او په خپل نوم خپور کي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

پر تیر یادونه ناول نظر

هره ژبه د هنري، ادبي، څېړنیزو، علمي لیکنو او ویناوو له مخي پر دوو (نظمي او نثري) برخو ویشل سوې ده .

ناول د شکل یا فورم له مخي د نثري اثارو له ډلي څخه دی چي د لاتیني ژبي د (نووس) د کلیمې څخه اخستل سوی دئ په لغت کي نوي، تازه او عجب ته وايي او په اصطلاح کی دهغو انساني جذباتو او احساساتو بیان کوي چی په اظهار يې د نورو انسانانو همدردي پیداسي، په ناول کې د انساني ژوند لوړې ژورې، موجودې وي، د انسان له پیدايښت څخه تر پايښت پورې چې کوم واقعات پېښېږي د تولو تصویرونه د خپل فن، سکالو (موضوع) گرځوي، د ناول دنیا د حقیقي دنیا په شان د زمان او مکان او په نړۍ کې دپېښو د رښتینوالي پر بنا ولاړه ده .

حاضر منثوري اثر (تېر یادونه) د گران ملگري او ورور غوندي دوست ښاغلي نیک محمد (بارک) شپږم ناول دئ. تاسو که چیري د ښاغلي بارک صاحب دا ناول او تېرو ناولونه ولولئ دا به له ورایه درک کړئ چي ددې ناول لیکنه نسبت تیرو ناولونو ته د جذابیت، د لیکني د اصولو، فصاحت و بلاغت او ورته نورو ادبي ښکلاوو له اړخه درنه ده. ناول د لنډې کیسې برعکس هم اوږد وي او هم

(c) ketabton.com: The Digital Library

زيات کرکټران لري خو ښه ناول هغه دی چي پر لوستونکو و نه غمېږي او لوستونکی له ځانه سره د پېښي صحنې ته يوسي. بارک صاحب دا اصول ډېر ښه مراعت کړي دي او له زياتو سختو، پېچلو او جنجالي لغاتونو يې ډډه کړې.

د کتاب له منځه يو نمونه يې:

•سردار خان وويل: ددي مکتب او شاوخوا مځکه يي د دولت وه چي بيا ما ځني رانيول اوس ددي مکتب مځکه زما ملکيت دی دا مځکه چي کله د دولت وه هغه وخت يي اشرف خان ته د مکتب جوړولو اجازه ورکړي وه اشرف خان دا مځکه د دولت څخه نه وه رانيولي اوس چي کله ما رانيول نو زه ددي مکتب په مځکه چي هر څه کوم هغه زما کار دی خو بايد...

که چيري د کتاب له هره کونجه يوه بيلگه را واخلو او وې لولو دا احساس به راته پيدا سي چي زه (لوستونکی) بايد مخته ولاړ سم او د موضوع تر اخيره ځان خبر کړم. که چيري د ناول له منځه يو صفحه هم ووايو دې ته مو اړ باسي او تشويقوي مو چي بايد ناول له پيله شروع کړم او يا به يې لوستلو ته همداسي ادامه ورکوم.

(c) ketabton.com: The Digital Library

دا حالت خپله په ځان کي د ناول جذابیت او ښایسته والی ښکاره کوي .

په پای کي یو ځل بیا ښاغلي بارک صاحب ته ددې کتاب (ناول) مبارکي وایم او د خدای (ج) له درباره ورته د نورو ادبي و فرهنگي هڅو د دوام او توفیق غوښتونکی یم.

ادب او احترام

احمد مظهر درانی

نیټه ۷/فبروري /۲۰۲۲

(c) ketabton.com: The Digital Library

د لیکوال خبري

د پاک او لایزال خدای جل جلاله په ستر نامه

د الله جل جلاله ډیر شکر ادا کوم چي د خپلی مورنی ژبې د خدمت یو بل توفیق یي هم راکی او ګرانو مینوالو ته مي یو بله ناچیزه تحفه وړاندي کړل،

تیر یادونه ناول چي د نارنج کلاء ناول دوهمه برخه ده د مینوالو د بیا بیا غوښتنو پر اساس د څو میاشتو په جریا کي پوره او سرته ورسول که څه هم زیات مصروفیات وه خو د مینوالو غوښتنه مي پر مځکه نسوای غورځولای خدای دي وکي چي دا زموږ تکلیفونه بي ځایه نسي ولاړ او دا ناول د مینوالو د خوښي وړ وګرځي او د ټولو مینوالو او ادیبانو څخه هیله کوم چي په ناول کي زما اشتباهات راته په ګوته کي تر څو زه یي په راتلونکو ناولونو کي اصلاح کم شاید زما ناولونه ډیر اشتباهات ولري ولي چي یو خو بنده یم او بنده بي خطا نه وي او بل دا چي زه د ناول او ادبیاتو د قوانینو څخه ناخبر یم ځکه چي زما مسلک ادبیات نه بلکي طبابت دی نو ځکه د ادیبانو همکاری ته سخته اړتیا لرم هیله ده چي د اشتباه د اصلاح کولو لپاره راسره په لوړو اړیکو کي چي د کتاب په پیژندګلوی کي مو لیکلي دي راسره په تماس کي سی او د نورو مینوالو څخه هیله کوم چي راته مزاحمت ونکي ځکه چي په انلاین ډول زما د ناولونو او لیکونو مینوال تر دوه سوه پینځوس ۲۵۰۰۰۰ زرو پوري رسیدلي دي چي په دي کي هره ورځ په سلکونه مینوال میسجونه او تلیفونونه کوي چي یو خو یي په کارو کي راته مزاحمت جوړ کړی وي او بل نه

(c) ketabton.com: The Digital Library

هم لیکنه ځني کولای سم زه مو هره کله او هر مینوال ته په خدمت کي یم خو که کم خدمت نه وي نو د بي ځایه تماسو څخه جداً معذرت غواړم.

په درنښت

نیک محمد بارک

(c) ketabton.com: The Digital Library

تیر یادونه

کله کله دي یو څوک ډیر یادیږي خو دومره لیري در څخه تللی وي چي پسي ور رسیدل ناممکینه وي داسي ویل کیږي صفا زړونه یو او بل ته تماس سره لري که هر څومره لیري هم یو سره ته یي یاد که د هغه به حتماً یاد سې مور مي واى په یو خپلوۍ کي رښتینی او وفاداره اوسه ډیر به مات سي خو یو ورځ به تر ځان ډیر وفاداره او رښتینی دوست پیدا کي.....د صحرا څو خلک چي یو ځوان او یوه ځوانه ښځه هم ور سره وه په بازار کي یي د نابلدو پڅیر شاوخوا کتل او روان وه داسي معلومیده چي په کوم چا پسي گرځي ځواني ښځې خپل ځوان خاوند ته وویل: سحره ډیره ستړې سوم یو څو شیبې به استراحت وکو،

خاوند یي وویل: سمده گرانې زه به بابا ته ووایم،

سحر خپل پلار او نورو کلیوالو ته وویل: بابا روحیله ستړې سویده یو څو شیبې به استراحت وکو،

پلار یي وویل: سمده زویه خو دې لیونۍ ته ما وویل چي زموږ سره مه راځه خو دې ویل یا زه هم د هغه په پیدا کولو کي در سره ځم شاید د نس کوچني یي ستړې کړي وي،

(c) ketabton.com: The Digital Library

دوی ټول د یو روغتون مخته کښېنستل خو څو شیبې وروسته د روغتون چوکیدار راغلی او دوی ته یي وویل چي ددي ځایه ولاړ سی!

تر څه خبرو وروسته خبره لفظي جنجال ته ورسیدل او په جنجال سره اخته سول څو شیبې وروسته د روغتون مخته موټر راتیریدی چي دا جنجال ته ودریدی او یو انجلۍ ځني راکښته سوه او چوکیدار ته یي وویل: څه خبره ده؟

چوکیدار وویل: اغلې دا خلک د روغتون مخته ناست وه ما ورته وویل چي ددي ځایه ولاړ سی دوی جنجال راسره کوي،

ځوانې انجلۍ کلیوالو ته وویل: څه خبره ده بابا؟

د سحر پلار وویل: لورې موږ د لیري صحرا څخه د یو چا په لټه راغلي یو دا اُمیدواره ښځه هم راسره ده هغه ستړې سوه نو ځکه موږ د استراحت لپاره دلته کښېنستلو ستاسو چوکیدار ددي پر ځای چی موږ ته یي د اوبو یا بل مناسب ځای ست کړی وای خو دی جنجال لا راسره کوي او ددي ځایه مي ولاړوي،

ځوانې انجلۍ وویل: دده پر ځای زه بخښنه غواړم بابا زه راځی تاسو زما میلمستون ته هلته به ښه په استراحت ستړیا لیري کی.

(c) ketabton.com: The Digital Library

د سحر پلار وویل: نه لورکۍ مننه ژوندۍ اوسي،

ځواني انجلۍ وویل: نه نه هغسي نکیږي تاسو به حتماً زموږ میلمانه کیږۍ!

بیا د روغتون مشري چوکیدار ته وویل: دوی میلمستون ته راوله!

چوکیدار وویل: سمده اغلې،

وروسته ټول کلیوال د روغتون میلمستون ته ولاړل او هلته یې ښه خدمت وسو څو شیبې وروسته د روغتون مشره هم میلمستون ته راغلل او تر سلام او روغبړ وروسته یي کلیوالو ته ځان ور وپیژندی او ورته ویویل: زما نوم مسکان ده او ددي روغتون مشره یم، بیا یي روحیلې ته وویل: د څو میاشتو اُمیدواره یي؟

روحیلې وویل: دا مي دریمه میاشت ده،

مسکان وویل: نو ته باید پر ځان ډیر پام وکي داسي کمه مجبوره وه چي ته دلته راغلي او گرځیدلي؟

روحیلې وویل: موږ د یو چا په پیدا کولو پسي راغلي یو،

مسکان وویل: ایا هغه کوم څه در څخه وړي دي که څنگه؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

روحیلۍ وویل: هو هغه زموږ زړونه وړي دي هغه زموږ خوشحالۍ وړي دي ما او سحر هغه سره یو ځای کړو هغه زموږ او زموږ د کلیوالو سره بیله کوم عوض اخیستلو مرسته کول هغه یو ډیر نیک ځوان وو .... روحیلۍ د هغه په باره کي ډیري خبري وکړي کله چي د روحیلۍ خبري خلاصۍ سوۍ نو مسکان موسکۍ سوه او بیا یي وویل: علي!

په دې سره د ټولو کلیوالو سترګۍ د حیرانیه راپورته سوۍ او بیا ټولو په حیرانۍ وویل: هو هو همدا علي یادوو ایا ته هغه پیژنې؟

مسکان وویل: هو علي نو څوک هیرولای سي،

د سحر پلار د ځایه راولاړ سو او مسکان ته یي وویل: لورې موږ په هغه بي عقل پسي ډیر ګرځیدلۍ یو درځه ژر مو ور وله چي هغه موږ د ځان سره بوځو!

ددې خبرې په اوریدو د مسکان تر سترګو اوښکې راغلي، د مسکان د اوښکو په لیدو کلیوال او روحیله ډیر حیران سول بیا د سحر پلار وپوښتل: څه وسوه لورې؟

مسکان تر څو شیبو ژړا وروسته د سحر پلار ته وویل: تاسو کښیني بابا درته وایم،

(c) ketabton.com: The Digital Library

کله چي کليوال مسکان ته متوجې سوه نو مسکان د علي په کيسې شروع وکړه او ويويل:د نن څخه څو کلونه مخکې هغه په لومړي ځل ما وليدی په هغه ورځ زه او څو د پوهنتون همصنفيانې مو د رخصتۍ په ورځ د اوبو يو رود ته تللي وو زه او همصنفيانې مو د رود پر شاوخوا گرځيدلو او ساعتيری مو کوی چي يو دم زما پښه ښوی سوه او لاندې د اوبو يو لوی ډب ته ور ولويدم لکه څنگه چي زما اوبازې نه وه زده نو ځکه اوبو به لاندې کښتې ته کشولم خو ما به د لاسو په حرکت سره کوښښ کوی چي ځان لاندې نه پرېږدم زما همصنفيانو نارې او د کمک لپاره چغې وهلې ځکه چي د هغو هم اوبازې نه وه زده چي زه يي د اوبو څخه راکښلې وای، څو شيبې وروسته زه د لاسو او پښو د ډير حرکت څخه ستړې سوم او نور مي د وس او طاقت څخه ووتل چي ځان وژغورم نو ځکه اوبو د ځانه سره ليرې يو خواته کش کړم چي کله مي د ژونده اميد وختی او اوبو لاندې کړم نو په دي وخت کي نابېره يو ځوان په اوبو کي دننه په مخه راغلی او ماته را نيږدي سو زه يي تر لاس ونيولم او د اوبو سرته يي راپورته کړم، لکه څنگه چي د اکسيجن د نشتون او ډيرو د پښو او لاسو د حرکاتو لکبله زه ډيره ستړې سوې وم نو ځکه مي په هغه پسي ځان ټينگ ونيوی او خپل لاسونه

(c) ketabton.com: The Digital Library

مي د هغه په غاړه کي ور واچول هغه چي زه دومره وارخطاء او بیریدلي ولیدلم او د هغه په غاړه کي چي مي لاس ور واچوی نو هغه موسکی سو، د هغه موسکا دومره اغیزناکه وه چي زما څخه يي بيره هيره کړه او د هغه په څېهره کي مي خپلې سترګې ښخې کړي، څو شيبې وروسته موږ دواړه د اوبو ژۍ ته را ورسیدلو هغه زه تر اوږې ونيولم او يوې غټې ډبرې ته يي کښينولم او ماته يي وويل: اغلې تاسو ښه ياست؟

ما تر څه ټوخ او ژورې ساه وروسته ورته وويل: هو ښه يم،

وروسته هغه زما د حالت د معلومولو لپاره زما پر تندې لاس ونيوی د هغه لاس چي کله زما پر تندې ولګيدی نو ما ډير د ارامۍ او سکون احساس وکی او د زړه څخه مي ټوله بيره ووتل بيا هغه راته وويل: پر ځان دي پام کوه،

هغه هيڅ داسي خبره ماته نه ده کړي چي زه دي دا احساس وکم چي هغه پر ما احسان کړيدی، څو شيبې وروسته هغه زما څخه روان سو ما د شا لخوا ورپسې ږغ کړه: ستا نوم څه دی؟

هغه ودريدی تر شا يي راته وکتل او په موسکا يي وويل: علي،

ما ورته وويل: علي مننه چي زه دي وژغورلم،

(c) ketabton.com: The Digital Library

ما لا د علي خواته کتل چي په دي وخت کي يو څه ليري زما همصنفيانو ناري کړي چي هلی هلی هغه ده مسکان،

کله چي هغوی را ورسيدي نو راته ويويل: مسکان د خدای شکر دی چي ته مو پيدا کړي،

ما په موسکا د علي خواته اشاره کول چي ووايم چي ده وژغورلم خو چي کله مي د علي خواته وکتل نو ډيره حيرانه سوم ځکه چي هلته هيڅوک نه وه او نه هم ليري څوک معلوميده بيا مي همصنفيانو ته وويل: که هغه ځوان نن نه وای نو زه به مو ژوندۍ نه وای ليدلې،

زما همصنفيانو وويل: کم ځوان مسکان؟

ما ورته وويل: هغه علي نوميدی کله چي مي په اوبو کي د ژونده اميد وختی نو خدای پاک هغه راواستوی او زه يي وژغورلم خو نه پوهيږم دلته ولاړ وو چي يو دم څنگه ورک سو لکه چي ډير يي تلوار وو،

د مسکان همصنفيانو وويل: د خدای شکر دی چي ته وژغورل سوې که نه پلار به دي قيامت جوړ کړی وای،

(c) ketabton.com: The Digital Library

مسکان وویل: تاسو خو به بابا نه وي خبر کړی؟

د مسکان یوې همصنفۍ په پریشانۍ وویل: مورړ ډیرې وارخطاء سوې وو نو ځکه مو ستا پلار خبر کی،

مسکان وویل: اوه زما خدایه بابا به مي بیا ځومره ورټې،

کله چي مسکان او همصنفیانې یې پوهنتون ته را ورسیدي نو د مسکان پلار د وخته د مسکان پوهنتون ته راغلی وو او د مسکان په لیدو ډیر خوشحاله سو او ژر یي په غیږ کي ونیوله او بیا یي پر تندې ښکُل کړه او ویویل: اوه زما خدایه شکر دی چي ته ښه یي،

بیا د مسکان پلار په درد او غوسه د پوهنتون ریس ته وویل: ما نه وه درته ویلي چي زما بیله اجازې مسکان هیڅ ځای مه پریږده؟

د پوهنتون ریس وویل: صاحبه خو مسکان ټینګار کوی سر زورې یي کول ما څه کړي وای بیا رخصتې هم وه ټول محصلین میلو ته ووتل،

د مسکان پلار په غوسه د پوهنتون ریس ته وکتل او بیا یي مسکان ته وویل: هغه هلک څوک وو؟

مسکان وویل: نه پوهیږم بابا ما نه پیژندی،

(c) ketabton.com: The Digital Library

پلار يي وويل: ايا هغه ددي پوهنتون وو كه د بل ځاى وو؟

مسكان وويل: يا بابا ددې پوهنتون نه وو او هغه ما هلته په اول وار وليدى،

پلار يي وويل: كه دي بيا وليدى ورته ووايه چي زما سره ووينې هغه ماته هغه څه راكړي چي زه يي هيڅ بدِل نه لرم خو بيا هم مننه به ترې وكم،

مسكان وويل: سمده بابا،

د مسكان پلار د مسكان څخه رخصت واخيستى او د خپل دفتر پر خوا روان سو كله چي دفتر ته ورسيدى نو مرستيال ته يي وويل: څه نوى خبر؟

مرستيال يي وويل: صاحبه هغه ستاسو د كلي د كوچنيانو مكتب چي تاسو جوړ كړيدى د سردار خان نفرو بيا د مكتب مدير ته اخطار وركړى وو چي بايد د مكتب څخه خپل شيان ټول كي او مكتب ور خالي كي،

د مسكان پلار اشرف خان وويل: اوف خدايه نه پوهيږم ددي بې عقلانو او ناپوهانو خلكو سره څه وكم حكومت ته مي هم

(c) ketabton.com: The Digital Library

موضوع وړاندي کړل او د دوی شکایت مي ورته وکی خو هغو هم هیڅ مرسته نه را سره وکړل فیصله یي د دوی په گټه کول ځکه چي سردار خان وکیلان را نیولي دي نه مي هلته پر کراره پریږدي او نه مي د تجارت په میدان کي پر کراره پریږدي دده مقصد مکتب نه دی بلکې هغه زموږ او د دوی د نیکونو دوښمنې پالل دي را سره،

مرستیال یي وویل: صاحبه الله ته یي پریږده الله مو ویني چي ستاسو مقصد د هیواد د بچیانو په پوهه باندي روزل دي الله حتماً زموږ د مرستې لپاره کوم څوک را استوې،

اشرف خان د غم ساه وکښل او ویویل: نه پوهیږم څه وکم صبر مي هم نور تمام سو او په وسه مي هم څه نه ده ور سره پوره سبا به کلي ته ولاړ سو او یو وار بیا به څو مشران سره را ټول کو کیدای سي د هغوی خبره ومني،

سبا ته په کلي کي مجلس جوړ سو او اشرف خان د کلي څو مشران او سپین ږیري خلک راټول کړل تر څو دوی موضوع حل کي، څو شیبې وروسته سردار خان راورسیدی او وکیلان هم ور سره وه مجلس پیل سو د کلي یو مشر وویل: گوره سردار خانه ته خو پوهیږي چي دا مکتب دی دلته کوچنیان زده کړي کوي تر څو یو

(c) ketabton.com: The Digital Library

روښانه راتلونکی ولري سبا به په همدي زموږ او ستاسو په کلي کي بیرته موږ ته خدمت کوي د اشرف خان یي کور ودان چي د مکتب یي په خپلو پیسو جوړ کی نو ته یي ولي ناحقه ورانوې؟

سردار خان وویل: ددي مکتب او شاوخوا مځکه یي د دولت وه چي بیا ما ځني رانیول اوس ددي مکتب مځکه زما ملکیت دی دا مځکه چي کله د دولت وه هغه وخت یي اشرف خان ته د مکتب جوړولو اجازه ورکړي وه اشرف خان دا مځکه د دولت څخه نه وه رانیولي اوس چي کله ما رانیول نو زه ددي مکتب په مځکه چي هر څه کوم هغه زما کار دی خو باید د مکتب مځکه ماته را وسپاري دا زما قانوني حق دی که یي نه منی دا دي د ښار لوی لوی وکیلان زما سره را سره دي دوی به درته ووایي چي دا زما حق دی که نه؟

وروسته وکیلانو هم خبرې وکړي د وکیلانو تر خبرو وروسته مشرانو او اشرف خان هم ډیر بحث ور سره وکی خو سردار خان هیڅ نه منل بیا اشرف خان وویل: ګوره سردار خانه ستا دوښمنې زما سره ده دا مکتب منځته مه پکښي راوله که دوښمنې سرته رسوې نو زما سره یي ورسوه نو دي مکتب څه بد در رسولي دي،

(c) ketabton.com: The Digital Library

سردار خان فکر وکی چې هسي نه د مشرانو ومخته کښته راسم نو ځکه یې ورته وویل: اشرف خانه زما او ستا دوښمني جلا موضوع ده او دا جلا موضوع ده اوس دا زما حق دی چې په هر ډول وي دا مځکه زه صفا غواړم که نه نو زه خپله بیلدوزر راولم او په چپه کوم یې،

اشرف خان په دې سره ډیر خوابدی سو او د پریشانه یې سر لاندې وځړوی، سردار خان چې کله خبرې وکړې نو د مجلس څخه ولاړ سو او روان سو په دې وخت کې یو چا ناره وکړه چې ودریږی!، په دې سره سردار خان او ملګري یې ټول ودریدل او اشرف خان سر راپورته کی او پر خپل ځای ودریدی، بږغ د اشرف خان د شاه له طرفه یو چا وکی نو ځکه ټولو هغې خواته وکتل د خلکو په مینځ کې یو څوک را روان وو کله چې را ورسیدی نو علي وو ټولو حیران حیران ورته کتل ځکه چې د دواړو خواوو دا لومړی ځل وو چې علي یې لیدی کله چې علي مجلس ته را ورسیدی نو سردار خان ورته وویل: څه خبره ده ځوانه چې موږ دې ودرولو؟

علي وویل: تاسو ددې مکتب د ورانولو هیڅ حق نه لری،

(c) ketabton.com: The Digital Library

سردار خان و اشرف خان ته وویل: ولي اشرف خانه په لویانو کې دي لکه چې نور وس او طاقت نسته چې دا کوچنیان دي رامخته کړه،

په دې خبره سره د سردار خان ټول ملګري په خندا سول وروسته سردار خان روان سو خو علي بیا ورپسې بږغ کړه: ګوره خانه که ونه ودریدې نو بیا به ټول عمر په زندان کې په ناسته تیر کې،

په دې سره سردار خان ودریدی او ډیر په غوسه سو او علي ته یې وویل: ستا مطلب څه دی؟

علي وویل: څو د کرایې وکیلان دې پیدا کړیدي او دا ساده خلک په خطاباسي،

د سردار خان وکیلان ډیر غوسه سول او بیا یې علي ته وویل: ګوره ځوانه! د خولې سره دې احتیاط کوه موږ د ښار تر ټولو غټ وکیلان یو موږ چې کله کومه قضیه واخلو هغه حتماً ګټو زموږ فیصلې او پریکړې ته قاضي لا څه نسي ویلای،

علي موسکی سو او ویویل: نو خو دې خان به هغه قاضي هم د څو پیسو په بدلکې رانیولی وي،

(c) ketabton.com: The Digital Library

په دي سره ټول ډېر حيران سول او اشرف خان او کليوال يي ډېر خوشحاله سول بيا علي وويل: خانه که زه وغواړم تا او دا ستا وکيلان د ټول عمر لپاره زندان ته ليږلای سم خو زه ستا د مشرتوب او عمر احترام کوم اوس درته وايم چي ددي مکتب د ورانولو څخه نور لاس واخله که نه نو بيا دي په قانوني لحاظ ډېر تاواني کوم،

سردار خان وويل: هغه څنگه؟

علي وويل: لومړی دا چي ته هيڅ حق نلري چي يو دولتي مځکه رانيسې دا په هيڅ قانون کي نه دي راغلي چي يو څوک دي دولتي مځکه رانيسي،

د علي ددي خبرې په کولو سره اشرف خان ډېر خوشحاله سو او د ځان سره يي کرار وويل: افرين ځوانه!

بيا علي وويل: دوهم دا چي ته هيڅ حق نلري چي يو تعليمي ځای وران کي که څه هم هغه ستا په شخصي مځکه کي هم جوړ سوی وي دا مکتب خو بيله هغه هم پر دولتي مځکه جوړ سويدی او دريم دا چي يو معلم،مدير او يو عام سړي ته د اخطار ورکولو په جرم زه پر تا دريمه قضيه هم ثبتولای سم،

(c) ketabton.com: The Digital Library

د سردار خان وکیلان ډیر حیران سول او بیا یي سردار خان ته په غوږ کي وویل: خان صاحب دی چي څه وایي ټول همداسي دي که دی پر موږ قضیه خلاصه کي نو موږ د ډیر تاوان سره مخ کیدای سو اوس خو یوازې د مکتب موضوع ده که قضیه خلاصه سوه نو د ټولې مځکې څخه لاس پریوله،

سردار خان د وکیلان په خبرو ډیر پریشانه او وارخطاء سو او بیا علي د سردار خان خواته ور روان سو او سردار خان ته یي په غوږ کي پټ وویل: او اخیري خبره ستا د قاچاق او د هیروینو د کاروبار په اړه هم پوره معلومات لرم که وغواړم نو پولیسو ته دي د قاچاق او هیروینو هر ځای او هر څه ور ښیم،

سردار خان دده د قاچاق او د هیروینو د کاروبار په اوریدو سره نور هم ډیر پریشانه او وارخطاء سو او ډیر وبیریدی ځکه چي دده د غیري قانوني کاروبار په باره کي یوازې دده خاص کسان خبر وه، سردار خان علي ته وویل: ته څوک یي او دا زما په غیري قانونې کاروبار ته څنگه خبر یي؟

علي موسکی سو او ویویل: زه یو عام سړی یم چي د خلکو ستونزې او د هغو سره ظلم نسم زغملای گوره خانه زه ستا سره هیڅ دوښمنې

(c) ketabton.com: The Digital Library

نلرم خو ددي خلکو سره ظلم نسم زغملای ته باید اشرف خان ته افرین ووایي چې هغه دومره ستر کار وکی چې په خپلو شخصې پیسو یې د کوچنیانو لپاره مکتب جوړ کی سبا به د یوې مریضۍ د تداوی په خاطر تر لیرې ځایه نه ځی ډاکټر به مو د همدې کلې یو ځوان وي پخپل کلې کې به مو تداوې کوي،

اشرف خان او نور کلیوال ډیر حیران وه چې دا ځوان او سردار خان څه سره وایي، سردار خان د علي په خبرو ډیر وبیریدی او بیا یې ظاهرې نرموالی وښودی چې ګواکې زه نرم سوم نو ځکه یې علي ته وویل: سمده سمده صحي دی زه نور دا مکتب نه ورانوم دا دې پر همدې ځای وي،

علي او سردار خان د روغبړ او مننې لاسونه سره ورکړل او بیا سردار خان ولاړی، اشرف خان او نور کلیوال د علي خواته ور نیږدې سول او علي ته یې وویل: څه وسول ځوانه؟

علي موسکی سو او بیا یې وویل: نور دا مکتب هیڅوک نه ورانوي دا به تل پر همدې ځای وي،

(c) ketabton.com: The Digital Library

په دي سره کليوال ډېر خوشحاله سول او د خوشحاليه يي نارې او چکچکې کړي اشرف خان علي ته ور نيږدي سو او بيا يي ورته وويل: ځوانه ته څوک يي ددي کلي خو نه معلوميږي؟

علي وويل: بلي هو زه د ښار يم همدلته زموږ د يو دوست کور وو هغه ته راغلی وم خو چي ومي ليدل چي تاسو په ستونزه کي ياست او ظلم در سره کيږي نو ځکه ستاسو د کمک لپاره راغلم،

اشرف خان وويل: نه پوهيږم چي تا دا ظالم سردار خان څنګه قانع کی چي ددي مکتب د ورانولو څخه لاس واخلي خو بيا هم آفرين دي وي درباندي پر ما او دي کليوالو دي ډېر لوی احسان وکی په بدل کي چي يي هر څه غواړي دربه يي کم،

علي موسکی سو او بيا يي وويل: نه نه صاحبه زه هيڅ شي ته هم ضرورت نلرم بس زه پر چا ظلم نسم زغملای او د ظالم سره د مقابلې په بدل کي زه هيڅ نه غواړم،

اشرف خان وويل: خو ګوره ځوانه ته سردار خان نه پيژنې هغه ډېر ظالم سړی دی هغه به تا نه پريږدي،

علي موسکی سو او بيا يي وويل: صاحبه هغه او د هغه کسان ماته لاس هم نسي راوړلای،

(c) ketabton.com: The Digital Library

اشرف خان وويل: بيا هم پر ځان دي پام کوه او هو رښتيا ستاسو دوست څه نوميدی او د هغه کور چيري دی درځه زه به دي ورسوم د هغو کور ته،

علي وويل: زه د تفريح او سياحت لپاره د ډير وخت وروسته د هغه کور ته رالړ ما فکر کوی چي هغه به اوس هم دلته اوسيږي خو هغه نه وو،

اشرف خان وويل: زه ددي کلې مشر يم لاندي په کلې کي زما ډيره غټه کلا ده چي په نارنج کلاء سره مشهوره ده تر هره وخته هلته اوسيدلای سي،

علي وويل: نه نه صاحبه زه چاته تکليف نه ورکوم زه بيرته ښار ته ځم،

اشرف خان وويل: نه هيڅ تکليف نه دی زموږ دومره لوی کور دی چي ټول کلی په کښي اوسيدلای سي تر هغه وخته چي رختصې دي خلاصيږي زموږ سره به اوسيږي.

علي وويل: سمده چي ستاسو خوښه وي،

(c) ketabton.com: The Digital Library

علي او اشرف خان د مشرانو څخه اجازه واخیستل او په موټر کي د اشرف خان د کلاء پر خوا روان سول په لاره کي اشرف خان و علي ته وویل: ستا نوم څه دی ځوانه؟

علي وویل: زما نوم علي دی،

اشرف خان وویل: ډیر ښه علي تا نن زما او ددي ټولو کلیوالو زړه وگټی تاسو په ښار کي څه وظیفه لری؟

علي وویل: زه محصیل وم،

اشرف خان وویل: وم؟ یعني اوس نه یي،

علي د اشرف خان پوښتني ته جواب نه ورکی او څو شیبې وروسته یي د موټر دباندي لیري ځای ته اشاره وکړه او بیا یي وویل: ستاسو کور نارنج کلاء را ورسیدل،

اشرف خان حیران سو چي علي ته زموږ کلاء څنگه ور معلوم ده نو ځکه یي پوښتنه څني وکړه: علي تا ته زموږ کلاء څنگه در معلومه وه؟

علي وویل: خو تاسو راته ویلي وه چي زموږ ډیره لویه کلاء ده په دي کلي کي بل داسي لوی کور ما نه ولیدی بیله دي کلاء ماسیوا،

(c) ketabton.com: The Digital Library

اشرف خان موسکی سو بیا یي وویل: علي ډیر زیرک یاست،

علي وویل: مننه صاحبه،

کله چې د موټره راکښته سول نو په کلاء کي ولاړ سپی د علي په لیدو ډیر غپیدی خو باندي راتلای نسوای او شاته شاته به یی ځغستل ،اشرف خان حیران سو او علي ته یي وویل:ولا جالبه ده مخکې چي به تړلی هم وو خو چي نابلده څوک به یي ولیدی نو ځان به یی د ډیره زوره خلاصوی او په هغه پسي به یي ځغستل خو اوس ایله هم دی خو بیا هم څه نه درته وایي او شاته شاته کیږي در څخه بیریږي،

علي موسکی سو بیا یی وویل: حیوان دی نو کله به یی طبعیت سم وي.

علي او اشرف خان نارنج کلاء ته ننوتل علي ددي لویي کلاء په لیدو وویل: په دي دومره لویه کلاء کي تاسو یوازې اوسیږی؟

اشرف خان وویل: دا کلاء ما د ځان او د خپلو څلورو ورونو لپاره برابره کړه سره،

علي وویل: نو هغوی چیري دي اوس؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

اشرف خان وويل: هغوی زما څخه خوابدي سول او راڅخه جلا سول،

علي وويل: پر څه خبره؟

اشرف خان وويل: خير بيا به پر کراره درته induction وايم،

څو شيبې وروسته اشرف خان علي و خپل ميرمنې او د کور ځينو نورو غړو ته ور معرفي کی او هغوی يي هم علي ته ور معرفي کړل، تر معرفۍ وروسته اشرف خان د کور په دوهم منزل کي علي ته خپل اطاق ور وښوی او بيا يي علي ته وويل: علي چي هر څه ته دي ضرورت کيږي نو خدمتګارانو ته مازې ور ږغ کوه هغوی به هر څه درته اماده کي،

علي وويل: مننه صاحبه،

اشرف خان د علي د اطاقه څخه راووتی او د علي د اطاق مخته ولاړ خدمتګار ته يي وويل: د علي زيات خيال ساته او په ورځ کي حتماً څو څو وارې اطاق ته ورځه چي کله دی دلې وي او ورته وايه چي کوم څه ته خو به يي ضرورت نه وي اوس ورسه ورته ووايه چي څه ته خو به ضرورت نه لري؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

خدمتګار وویل: سمده صاحبه،

کله چې خدمتګار د علي اطاق ته دننه ورغلی نو علي ته یې وویل: علي صاحبه څه ته خو به مو ضرورت نه وي؟

علي ورته وویل: نه نه اوس خو مې څه ته ضرورت نسته مننه،

خدمتګار څو شیبې د علي په اطاق کې ولاړ وو تر څو شاوخوا وګوري چې په اطاق کې خو به د کوم څه کمی نه وي کله چې یې وکتل چې د کوم څه کمی نسته نو د علي د اطاقه ووتی او ولاړی،

ورځ تیره سوه او شپې خپلې تیارې خپرې کړې سردار خان په خپل کور کې ډیر خوابدی او غوسه وو یو بدماش ورور یې ورته وویل: لالا ته مازې آمر وکه ستا ومخته به هغه راولم او ستا ومخته به یې د توپنچې شپږ سره مرمۍ په سر کې ور خالې کم،

سردار خان تر څه فکر کولو وروسته وویل: هغه داسې یو عام انسان نه دی په هغه کې حتماً یو خبره سته او پر هغه باندې د حملې کولو غلطې هیڅکله ونه کی تر څو چې ما درته ویلې نه وي خو زه دې ځای ته حیران سوم چې هغه زما په ټولو کارو څنګه خبر وو او زما د کاروبار هر ځای څنګه ور معلوم وو که هغه لږ هم پر موږ شکې سو چې موږ پر هغه حمله کړیده یا غواړو تاوان ور

(c) ketabton.com: The Digital Library

ورسوو نو هغه به پولیسو ته زما ټول غیري قانوني کارونه ور وښيې او زه نه غواړم چي داسي وسي که نه زه به تباه او برباد سم او تاسو ته وایم تر څو چي ما درته ویلي نه وي هیڅوک به هغه ته لاس هم نه ور وړي، دا زما آمر دی،

سهارګاه سوه او رڼا خپلې شغلې د کلي پر درختو او لوړو خپرې کړي،کله چي د سهار د ناشتې وخت سو نو اشرف خان د کور په پارک کي اماده سوې ناشتې ته راووتی او خدمتګار ته یي وویل: ورسه علي ته ووایه چي صاحب وایي د سهار ناشته تیاره ده راسه !

خدمتګار د علي د اطاق پر طرف ور روان سو کله چي ور ورسیدی نو د علي د اطاق دروازه یي ور خلاصه کړه او دننه ورغلی خو کله چي اطاق ته ور دننه سو ګورې په اطاق کي هیڅوک نسته او د اطاق ټول شیان داسي پراته وه لکه څنګه چي تیره ورځ وه یعنې هیڅ تغیر نه وو پکښي راغلی او داسي نه معلومیدل چي څوک دي په دي اطاق کي اوسیدلی وي، خدمتګار ډېر حیران سو چي دا څه کیسه ده او علي چیري دی نو ځکه یي په اطاق کي دننه ور ناره کړه چي علي! علي! علي صاحبه، خدمتګار فکر کوی چي علي به د اطاق په تشناب کي وي نو ځکه یي نارې ور وهلي خو چي کله د تشناب خواته ورغلی نو هلته هم نه وو وروسته د علي د اطاق څخه

(c) ketabton.com: The Digital Library

راووتی کله چي په زینو کي لاندې کښته کیدی نو یو بل خدمتگار چي پورته تلل یي غوښتل وویل: ایا د علي صاحب اطاق تا ورته صفاء کړیدی؟

خدمتگار وویل: نه ولي؟

اول خدمتگار وویل: نه پوهیږم د علي صاحب د اطاق څخه داسي معلومه سول چي هغه په اطاق کي ماښام نه وو او اوس هم نسته خپل اطاق کي،

دوهم خدمتگار موسکی سو او ویویل: مسخرې مکوه علي صاحب هغه دی د خپل اطاق څخه راووتی او ستا و شاته را روان دی،

کله چي اول خدمتگار شاته وکتل نو علي رښتیا هم را روان وو کله چي علي اول خدمتگار ته را ورسیدی نو ورته موسکی سو او پر اوږه یي لاس ور ونیوی او ورته ویویل: څه خبره ده ولي دي په اطاق کي نارې وهلي؟

خدمتگار حیران حیران د علي خواته کتل او بدن یي د بیرې ریږد ونیوی بیا علي لاندې کښته سو او د اشرف خان خواته ورغلی اشرف خان یي ښه راغلاست ووایه او بیا ور سره د سهار ناشتې ته

(c) ketabton.com: The Digital Library

کبنینستی علي په خبرو کي اشرف خان ته وویل: ستاسو څو اولادونه دي؟

اشرف خان وویل: دوه مي زامن دي او یوه لور،

علي وویل: هغوی چیري دي؟

اشرف خان وویل: زامن مي په خاریج کي پوهنتون وایي او لور مي په ښار کي ده او علي تیره ورځ تا زما څخه پوښتنه کړي وه چي زما ورونه زما څخه پر څه خوابدې سول او ولي زما څخه جلا سول سردار خان پوهیدی چي زما طاقت زما ورونه دي نو ځکه یي تل کوښښ کوی چي زما او د ورونو تر مینځ مي بیلتون راولي یو ورځ دی په دي کار بریالی سو او زما ورونه یي زما پر ضد راپورته کړل لکه څنګه چي زه د ټولو ورونو مشر ورور یم نو ځکه کاروبار هم ټوله ما کوی او د پلار شتمنې هم ټوله زما په اختیار کي وه نو زما ورونو د سردار خان په توطیئو زما څخه د خپلو حقونو غوښتنه وکړه چي باید زه هر یوه ته خپل خپل حق ورکم،

علي وویل: نو تاسو ولي نه ورکوی؟

اشرف خان وویل: زه بیریدلم که یي حق ورکم نو بي ځایه به یي مصرف کي که دوی پر کاروبار لګولای ما به ور کړي وای خو زه

(c) ketabton.com: The Digital Library

پوهیدم چي دوی یي پر کاروبار نه لګوي یو څه وخت به په خوشحالی ژوند په وکي خو نور ټول عمر به یي په فقر باندي تیر سي خو دوی دا فکر کوی چي زه د دوی حق خورم نو ځکه ټول راځخه جلا سول او زه یي یوازي پریښودم ما هغوی ته ډیر وویل چي داسي مکوی دا ستاسو په تاوان کي دي زموږ دوښمنانو موږ بي اتفاقه کوي خو هغوی زما خبره نه منل ته پوهیږي علي چي کله هغوی زما څخه جلا سویدي نو زما ژوند پر بل مخ اوښتی دی خوب مي راڅخه تښتیدلی دی زیاتره خوشحالۍ مي د دوی سره ولاړي د ژوند امیدونه مي ډیر کم سول،

اشرف خان د ورونو جلاوالي ډیر غمګین کړی وو نو ځکه یي تر سترګو اوښکي رواني سوي د اشرف خان اوښکو علي هم غمګین کی تر څو شیبو وروسته څو کلیوال د اشرف خان کور ته راغلل او تر روغبړ وروسته یي د اشرف خان سره پر څه موضوع بحث شروع کی تر بحث څو شیبي وروسته اشرف خان علي ته وویل: علي زه مي دفتر ته ځم کوم څه ته خو به ضرورت نلري؟

علي وویل: نه نه مننه،

(c) ketabton.com: The Digital Library

کله چي اشرف خان د کوره ووتی نو هغه خدمتګار چي د علي اطاق ته ورغلی وو راغلی او د ناشتې لوښې يي ټولول او د سترګو تر کونجانو يي علي ته کتل د خدمتګار لاسونه له بيري ريږديدل او په لاس کي نيولي لوښې يي هم د هغه د ريږديدو په وجه ښوريدل علي خدمتګار ته وکتل بيا په خندا ور ولاړ سو او د هغه پر اوږه يي لاس واړوی او بيا يي ورته وويل: ستا نوم څه دی؟

کله چي علي د خدمتګار پر اوږه لاس ور ونيوی نو هغه نور هم وارخطاء سو او وبيريدی، علي ورته وويل: مه بيريږه زه هم ستا په رکم انسان يم اوس نو راته ووايه چي نوم دي څه دی؟

خدمتګار په ريږديدلي ږغ وويل: سلطان دی صاحبه،

علي وويل: سلطانه زما يو کوچنی غوښتنه مني؟

سلطان وويل: هو ولي نه صاحبه،

علي وويل: که خپه کيږي نه نو کله چي زما و اطاق ته راځي نو دروازه دوه وارې ټکوه او غوښتنه دي وايه او بيا څه اطاق ته دننه مه راځه سمده؟

سلطان وويل: سمده صاحبه،

(c) ketabton.com: The Digital Library

علي د جیب څخه څه اندازه پیسي را وکښي او سلطان ته یي ورکړي او ورته ویویل: میرمن دي ناروغه وه هغه ډاکټر ته بوځه او د هغې هغه نوې سره کالې خوښ دي هغه ور رانیسه،

په دي سره سلطان نور هم ډیر وبیریدی چي علي دده د میرمنې په ناروغۍ او د هغې د سرو کالو په خوښه څنګه خبر دی، بیا علي ورته وویل: او ګوره سلطانه په دي اړه چاته ونه وایي که نه نو ډیر به در څخه خوابدی سم سمده؟

سلطان وویل: سمده صاحبه،

وروسته علي د کوره ووتی سلطان هغه ته تر شاه تر ډیره کتل خو وروسته یي علي تر سترګو خام سو دوهم خدمتګار چي سلطان او علي یي لیدل سلطان ته وویل: څه خبره ده ولي داسي بیریدلی یي او علي تاته دا پیسې ولي درکړي؟

سلطان وویل: څه خبره نه ده د علي څه ته ضرورت وو نو ماته یي وویل چي زه دلته نابلده یم ته یي راته راوړه ما ورته ویل سمده نو ځکه هغه پیسې راکړي،

دوهم خدمتګار چي کله د سلطان بیره ولیدل نو هغه هم حیران سو او د سلطان په خبر یي باور ونکی،

(c) ketabton.com: The Digital Library

په کلي کي خوابښې او مړور د بازار څخه د خپل کور پر طرف روان وه چي خوابښې يي مخته او مړور عاقِله يي د شا څه ليري ور پسي روانه وه تر څه تګ وروسته عاقِله په يو کډې کي غوځاره سوه يو بغلته وغورځيدل او پښه يي د بنده وختل او کړه سوه هغې ډير وژړل او د درده يي نارې وهلي کله چي يي خوابښې ورته وکتل نو هلته ليرې ورته ودريدل او د ځان سره يي وويل: ټګمارې بيا ټګمارۍ شروع کړي ولاکه در سم نازونه به نه راته کوې،

عاقِله د درده تپيدله او ژړل يي چي په دي وخت کي علي دي ځای ته راورسيدی کله چي يي عاقِله وليدل نو ور ويځغستل او ورته ويويل: څه خبره ده خورکۍ؟

عاقِلې وويل: غوځاره سوم او پښه مي د بنده وختل وروره،

علي ورغلی او د عاقِلې پښه يي په لاس کي ونيول او بيا يي عاقِلې ته وويل: خورکۍ د يو څو شيبو لپاره سترګې پټې که،

کله چي عاقِلې سترګې پټې کړي نو څو شيبې وروسته علي ورته وويل: خورکۍ اوس سترګې خلاصې که،

(c) ketabton.com: The Digital Library

کله چي عاقِلې سترګې خلاصي کړي نو ویلیدل چي پښه یي سمه سوې وه عاقِله ډیره خوشحاله سوه بیا علي ورته وویل: اوس ولاړه سه!

کله چي عاقِله ولاړه سوه نو پښې یي څه څه درد کوی نوره سمه سوې وه بیا علي ورته وویل: څنګه سو خورکۍ سمه سوې؟

عاقِلې وویل: هو وروره خو لږ لږ درد لا کوي،

علي ورته وویل: چیري ځي؟

عاقِلې وویل: بازار ته تللې وو اوس بیرته کور ته ځو،

علي ورته وویل: درځه زه به تر کوره کمک در سره وکم،

علي عاقِله تر لاس ونیول د هغو د کور پر طرف روان سول کله چي د عاقِلې خوابنې عاقِله او علي یو ځای سره ولیدل نو ډیر غوسه سول او په ځغاسته د کور پر طرف روانه سول، علي عاقِلې ته وویل: هغه ستا خوابنې وه؟

عاقِلې وویل: هو ولې؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

علي موسکی سو او بیا یي وویل: هغه ډیره غوسه سوه چي کله ما ستا سره کمک وکی هغه ولاړه او اوس ستا خاوند خبروې او ستا بد ورته وایي،

عاقِله ډیره وارخطاء سوه او بیا یي وویل: ته ولاړ سه ورور جانه که زما خوابښي زما خاوند ته بد وویل نو هغه به تا نه پرېږدي،

علي وویل: که ولاړم نو هغه به ټول زور تر تا وکاږي او ډیره به دي ورټې ښه دی چي د حقیقت څخه خبر سي،

عاقِلې وویل: ته زما خاوند نه پیژنې وروره هغه د پهلوانانو د روزنې د مرکز مشر دی او ډیر ظالم دی د هرې خور پخیر زه هم خپل ورور په مشکل کي نسم لیدلای پرېږده یي چي ماته هر څه وایي،

علي موسکی سو او بیا یي وویل: او زه بیا خور په مشکل کي نسم لیدلای،

عاقِلې وویل: خو وروره..... ،

علي د عاقِلې خبره قطعه کړل او ویویل: ما ته یي پرېږده،

کله چي علي او عاقِله د عاقِلې د خاوند کور ته ورسیدل نو د عاقِلې خاوند او څو نور پهلوانان ور سره ولاړه وه او د عاقِلې خاوند ډیر

(c) ketabton.com: The Digital Library

غوسه وو بيا د عاقِلې خوابنې خپل زوی ته وويل: دا دی ما نه درته وويل چي ستا ميرمنې د پردې هلک سره پر لارې باندې‌اروونه کول،

علي عاقِله يو بغلته كښېنول عاقِلې غوښتل خپل خاوند ته حقيقې كيسه وكړي خو هغه د غوسې غوښتل عاقِله په چپلاخه (څپيړه) ووهې خو علي يي لاس ونيوی او ورته ويويل: حقيقې كيسه واوره او بيا فيصله وكه ستا مور چي څه درته ويلې دي هيڅ حقيقت نه دي،

علي نورې خبرې كولې چي په دي وخت كي د عاقِلې خاوند علي ليري وغورځوی علي ورته وويل: گوری! زه نه غواړم جنگ وكم خو كه مو درد راوستی راته او زه درته په غوسه سوم نو بيا مو نه پرېږدم،

خو د عاقِلې خاوند علي تر كالو ونيوی او په درد يي ورته وويل: څه به وكي ونيسه وبه دي وينم،

علي ډير په غوسه سو او د عاقِلې خاوند يي د ځان څخه په ډير زور ليري وغورځوی په دي سره ټول ډير حيران سول او د عاقِلې د خاوند ملگري او شاگردان وبيريدل او هيچا جرأت نسوای كولای چي ور نيږدي سي د عاقِلې خاوند د مځكې سره سخت لگيدلی وو

(c) ketabton.com: The Digital Library

او د ولاړیدو توان یي نسواى کولاى علي د هغه خواته ور نیږدي سو او تر څنګ یي کښینستی عاقلې ته یي اشاره وکړه او بیا یي وویل: هغه زما خور ده او ته مي اخښې خور پر لاره ډیره سخته په مشکل کي وه نو ما د ورور پځیر د هغې سره کمک وکی په داسي حال کي چي ستا مور مخته روانه وه او هیڅ یي په کیسه کي نه وه که ما د خور سره کمک نه واى کړى نو خور به د غټ مشکل سره مخ سوې واى که تا زما خبره اول اوریدلي واى نو ما به داسي کار نه واى در سره کړى خو بیا هم زه بخښنه غواړم،

د عاقلې د خاوند زړه څه نرم سو او بیا علي هغه د مځکې څخه راپورته کی او وروسته ځني روان سو د تلو په وخت کي د عاقلې خاوند ور پسي ناره کړه: ستا نوم څه دى؟

علي ودریدى او ورته ویویل: علي،

د عاقلې خاوند په موسکا ورته وویل: علي مننه،

علي هم موسکى سو او ویویل: د منني وړ نه ده پر خور مي پام کوه،

وروسته علي د عاقلې د کوره ووتى او ولاړى کله چي ماښام سو نو د ماښام ډوډۍ تیاره سوه خدمتګار سلطان د علي د اطاق پر طرف

(c) ketabton.com: The Digital Library

ور روان سو کله چي هلته ور ورسیدی نو سلطان د علي اطاق ته کرار ور نیږدي سو او پر دروازه یي خپل غوږ کښیښوی په اطاق کي هیڅ ږغ او کښهاری نه وو بیا سلطان تر څو شیبو وروسته دروازه ور وټکول او ویویل: علي صاحبه ډوډۍ تیاره ده،

سلطان بیا غوږ دروازې ته ور نیږدي کی خو بیا یي هم څه وانه وریدل وروسته ځني روان سو خو کله چي په ځینو کي کښته کیدی نو د علي د اطاق دروازه خلاصه سول او علي راووتی سلطان ډیر حیران سو خو علي ورته وویل: اشرف خان راغلی؟

سلطان په کښته ږغ وویل: صاحب وایي چي کله د ډوډۍ وخت سي نو ډوډۍ تیاروی او خوری یي که څه هم زه نه یم ما ته به نه انتظار کیږی،

علي د ډوډۍ میز ته راغلی او ټولو ته یي سلام ووایه د اشرف خان میرمنې نیرجلاء وویل: علي زویه ستاسو مور او پلار چیري دي؟

علي وویل: زما پلار چي زه کوچنۍ وم مړ سو او مور مي په ښار کي زما د ورور سره ده،

نیرجلاء وویل: په ښار کي مو کور چیري دی زویه؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

علي وويل: د انجينرۍ د پوهنتون پر سړک دی،

نيرجلاء وويل: ورور دي څه کار کوي او تاسو څه وظيفه لرئ؟

علي وويل: زه محصل وم او ورور مي محکمه کي قاضي دی،

نيرجلاء او علي بانډار کوی چي څو شيبې وروسته اشرف خان راغلی کله چي د موټره راکښته سو نو په ځغاسته کور ته را دننه سو او ډير خوشحاله وو او بيا يي وويل: ښځې، علي..... تاسو راسی زه څه درباندي وينم،

ټول دباندي ور ووتل خو علي څو شيبې وروسته د ډوډۍ د ميز څخه ولاړ سو او د دباندي وتلو نيت يي وکی،

کله چي ټول دباندي ور ووتل نو د اشرف خان د موټره څخه دري نفره او د شا د موټر څخه کوچنيان او ښځې راکښته سولې د اشرف خان ميرمنه ډيره حيرانه سول او د هغو پر طرف ورغلل تر روغبړ وروسته هغو غوښتل دننه ننوځي چي په دي وخت کي د هغو درو کسانو نظر پر علي ولګيدی او ډير حيران سول او بيا درو سره په حيرانۍ وويل: ته!؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

اشرف خان حیران سو بیا یې وویل: دا زموږ میلمه علي دی تاسو دی مخکې لیدلی وو؟

هغو وویل: لالا خو همدا نفر نن زموږ کورو ته راغلی او موږ یې د حقیقته خبر کړو او موږ ته یې داسې جادویې خبرې وکړې چې موږ خپل د اشتباه احساس وکی او ستا ځخه د بخښنې لپاره ستا دفتر ته درغلو،

اشرف خان حیران سو او بیا یې وویل: څه؟

ورونو یې وویل: هو لالا همدا ځوان راغلی وو نن زموږ کورو ته،

اشرف خان علي ته وکتل د علي پر مخ موسکا خپره وه بیا اشرف خان ورته وویل: علي دوی رښتیا وایي؟

علي په موسکا ورته وویل: ما خو هیڅ نه دي کړي یو خو مې د دوی سره ستا حقیقې مینه ورته وویل او بل دا چې زه څوک په ستونزه کې نسم لیدلای او کله چې مې سهار ستا اوښکې ولیدلې نو ما ته یې خوند نه راکی او ډیر پریشانه سوم،

اشرف خان وویل: خو علي دا هر څه تا څنګه وکړه؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

علي وویل: دا پریږده دا خوشحالي ولمانځه چي ستا وروڼه ستا سره بیرته یو ځای سول،

اشرف خان وویل: علي نن دي یو وار بیا زما زړه وګټی افرین پر هغې مور چي ستاسو پښیر زوی یي تربیه کړیدی او بل تا بله هم ښه خبره وکړه چي باید دا ستره خوشحالي ولمانځو نو دوې ورځې وروسته پنځنۍ(پنجشنبه) ده زما د لور د پوهنتون د فارغه کیدو ورځ هم ده دواړې خوشحالۍ به په هغه ورځ ولمانځو او لویه میلمستیا به جوړه کړو،

وروسته اشرف خان او ټول د کورنۍ نور غړي کور ته ننوتل، سهار چي کله دا خبر چي د اشرف خان وروڼه د اشرف خان سره بیرته یو ځای سول سردار خان ته ورسیدی نو هغه نور هم ډیر پریشانه سو بیا یي وویل: نه پوهیږم دا د رزیل زوی د کمه سو چي د اشرف خان لاسونه جوړ سو او د هغه هره ستونزه ور حلوي،

د سردار خان ورور وویل: لالا که مو دي هلک ته نور وخت ورکی نو اشرف خان به زموږ پر سر راکښینوي زه خو وایم نور به یي کار ور خلاص کو،

(c) ketabton.com: The Digital Library

سردار خان وویل: یو پلان ورته جوړ که او په پټه یي کار ور خلاص که چي څوک درڅخه خبر نسي او د اشرف خان په کور کي یي دننه ووژنه که یي دباندي ووژنې نو حتماً پر موږ تاوانیږي،

د سردار خان ورور وویل: سمده لالا نن ماښام ته به یي کار ور خلاص کو،

سردار خان وویل: سمده خو احتیاط کوه ځکه هغه هلک ډیر چالاکه ماته رامعلوم سو،

علي د خدمتگارانو سره د مراسیمو لپاره د کور د دباندي ساحې په تیارولو اخته وو چي په دي وخت کي اشرف خان دباندي راووتی کله چي یي ولیدل چي علي د کور په تیارولو اخته دی نو ورته ویویل: علي ته ولي تکلیف کوې دوی یي هغه دی تیاروي،

علي وویل: نه نه هیڅ تکلیف نه دی ما ته داسي کارونه ډیر خوند راکوي،

اشرف خان وویل: علي تا زما لپاره ډیر ښه کړیدي زه به دي هیڅکله احسانات نه کم در اداء،

علي وویل: را اداء کولای یي سي،

(c) ketabton.com: The Digital Library

اشرف خان وویل: هغه څنګه؟

علي وویل: زما یو کوچنۍ غوښتنه به مني،

اشرف خان وویل: که ته زما څخه زما د شتمنۍ نیمایي برخه وغواړي هم به یي درکم وغواړه چي هر څه غواړي،

علي د کور دباندي یو اطاق ته اشاره وکړه او ویویل: زه غواړم تر هغه وخت چي ځم په دغه اطاق کي و اوسیږم،

اشرف خان حیران سو او ویویل: ددي اطاق څخه خو موږ د زړو شیانو د ایښوولو کار اخلو چي اوس خالي دی او د اوسیدو نه دی ولي په هغه بل اطاق کي دي څه مشکل دی؟

علي وویل: ستاسو کورنۍ ماشاءالله لویه ده تر څو چي تاسو هلته دننه په ارامه اوسی نو ځکه ما فیصله کړیده چي نور دلته و اوسم،

اشرف خان وویل: علي ته خو هم د همدي کورنۍ غړی جوړ سوی یي ځکه تا زما لپاره هغه کارونه وکړه چي د کورنۍ تر غړي هم راباندي ګران سوي ته به دي پخپل مخکینۍ اطاق کي اوسي،

(c) ketabton.com: The Digital Library

علي وویل: خان صاحب ما غوښتنه در څخه وکړل که ته زما دا غوښتنه ومني نو زه به ډیر خوشحاله سم گواکې تا زما ټول احسانونه را اداء کړل،

اشرف خان وویل: خو علي.....،

علي د اشرف خان خبره پري کړل او ورته ویویل: هیله کوم خان صاحب،

اشرف خان وویل: سمده چي څنگه ستا خوښه وي،

وروسته اشرف خان خدمتگارانو ته امر وکی چي د علي انتخاب سوی اطاق ورته سم جوړ کي خدمتگارانو هم د علي په خوښه اطاق ورته برابر کی، د سردار خان د ورور جاسوسان د کور مخته تیریدل او د علي هر حالت یي څاری او د سردار خان ورور ته یي حال ورکوی کله چي ماښام خپلې تیارې خپري کړي او د ماښام ډوډۍ وخوړل سول نو علي د خپل اطاق پر خوا روان سو علي د کور دباندي پیره دارانو ته وویل: تاسو ورسی بیده سی زه ویښ یم زه څارنه کوم، پیره داران ولاړل او علي خپل اطاق ته دننه سو د سردار خان ورور او نور ملگري د کور تر څنگ پټ وه کله چي د کور دننه ږغونه ورک سول نو دوی پوه سول چي ټول بیده سول

(c) ketabton.com: The Digital Library

نو ځکه کور ته د ورتلو نیت يي وکی ټول کور ته دننه سول او د علي د اطاق خواته ورغلل علي خپل د اطاق گروف بند کړی وو کله چي د سردار خان ورور او ملگري يي د علي اطاق ته دننه سول نو غوښتل يي چي گروف ولگوي کله چي يي گروف ولگوی نو ويليدل چي په اطاق کي هيڅوک نسته ټول ډير حيران سول د سردار خان ورور وويل: دا څه سو خو همدا اوس اطاق ته را دننه سو په مځکه ننوتی؟

ټولو شاوخوا کتل چي په دي وخت کي د اطاق دروازه وتړل سوه د دروازې په تړلو سره ټول ډير وارخطاء سول په همدي وخت کي د اطاق گروف هم بند سو، څو شيبې وروسته چي ټول په هوښ کي راغلل نو ټول د اشرف خان د کور څخه څه ليري دباندي پراته وه او د ټولو مخان په وينو رنگ او ټول زخمي وه چي کله په هوښ راغلل نو ډير وارخطاء سول او ټولو د خپلو کورو پر خوا وځغستل،

کله چي سهار سو نو اشرف خان او د کورنۍ نورو څو غړو غوښتل د اشرف خان د لور د فارغه کيدو مراسيمو ته ولاړ سي نو ټول تيار سول او غوښتل يي چي موټرانو ته وخيږي اشرف خان علي ته وويل: علي ته اماده يي؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

علي وويل: خان صاحب زه به دلته کلاء او نور شیان سره سمبال کم تاسو ورسی،

اشرف خان وویل: هغه به خدمتگاران تیار کي ته راځه زموږ سره ولاړ سه،

خو علي ټینگار کوی چي زه همدلته پاته کیږم وروسته ټول ولاړل او په کور کي علي او خدمتگاران پاته سول علي کور ډیر ښایسته تیار کی کله چي مازدیگر سو نو اشرف خان لور یي او د کورنۍ نور ټول غړي راغلل کله چي کلاء ته را دننه سول نو د ټولو خولې خلاصې پاته سوې ټول ډیر حیران سول ځکه نارنج کلاء یو بل ډول ښکلا اخیستې وه کله چي د اشرف خان لور د موټره څخه راکښته سول نو ویویل: واو څومره ښایسته،

بیا یي پلار ته وویل: بابا ددي ډیزاین او ښکلاء دي هیڅ ثاری نسته،

اشرف خان حیران وو بیا یي خدمتگار ته وویل: دا چا وکړه؟

خدمتگار وویل: علي صاحب وکړه،

اشرف خان نور هم حیران سو بیا یي وویل: څه؟ دا هر څه یوازي علي وکړه؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

خدمتگار وویل: هو صاحبه،

د اشرف خان لور مسکان وویل: دا علي ډیر آشنا نوم را معلوم سو دا څوک دی بابا؟

اشرف خان وویل: علي دا څه وخت کیږي زموږ میلمه دی هغه چي دا کلی یي د جهالت څخه وژغوری او ستا اکاګان یي بیرته خپل کور ته راوستل هغه نور هم ډیر داسي کارونه کړیدي چي د ټول کلي د خلکو زړونه یي خپل کړیدي،

مسکان په فکر کي ډوبه سول او بیا یي په حیرت او لوړ اواز وویل: هغه چیري دی بابا؟

اشرف خان هم حیران سو چي مسکان ولي دومره په حیرت پوښتنه وکړه نو یي ورته وویل: ولي لورې خیریت دی؟

مسکان وویل: بابا ستا هغه ورځ پیاد ده چي زه په رود کي لویدلي وم؟

اشرف خان وویل: هو لوري،

مسکان وویل: هغه چي زه یي وژغورلم د هغه ځوان نوم هم علي وو،

(c) ketabton.com: The Digital Library

اشرف خان حیران سو بیا یي وویل: څه؟

مسکان وویل: هو بابا د هغه ځوان نوم هم علي وو کیدای سي دا زموږ میلمه همهغه علي وي چي تا یي د لیدو ارمان درلودی،

اشرف خان نور هم حیران سو او بیا یي وویل: بلکل همدا علي دی ولي چي زیاتره وخت علي هلته وي چیري چي یو څوک په مشکل کي وي،

بیا اشرف خان خدمتګار ته وویل: علي چیري دی او څه سو؟

خدمتګار وویل: نه پوهیږم څو شیبې مخکې د کور څخه دباندي ووتی،

ټول دیته انتظار وه چي علي ووینې تر څو مسکان ووایي چي همدا هغه ځوان وو یا نه وو خو میلمستیا پیل سول خو علي لا هم نه راغلی اشرف خان هم په میلمستیا کي د علي په نشتون ډیر پریشانه وو تر څنګ یي مسکان هم په دي انتظار وه چي ژر علي ووینې چي رښتیا هم هغه علي دی چي دا یي ژغورلي وه که نه خو میلمستیا خلاصه سوه علي نه راغلی سهار هم ټول ورته په انتظار وه خو د علي هیڅ درک نه وو د ټولو دروازې ته سترګې وختلي کله چي غرمه

(c) ketabton.com: The Digital Library

يي سول نو ګوري چي علي کور ته را دننه سو خدمتګار وويل: علي راغلی!

کله چي ټول ور ووتل نو علي د دوی پر طرف را روان وو مسکان او اشرف خان چي کله دباندي راووتل نو د علي په ليدو مسکان ډيره خوشحاله سوه او په مسکا يي پلار ته وويل: بابا دا هغه ځوان دی!،

اشرف خان ډير پريشانه وو کله چي علي راورسيدی نو اشرف خان په غوسه ورته وويل: ته چيري وي؟

علي په موسکا وويل: هغه د يو ملګرې پوښتنې ته ورغلی وم،

اشرف خان وويل: نو خبر دي ولي نه راکی چي زه ځم؟

علي وويل: ما فکر وکی چي تاسو په مراسيمو کي ياست نو نه مي غوښتل چي مزاحمت درته وکم،

اشرف خان په غوسه وويل: بي عقله تر تا نو ماته هغه مراسيم مهم وه؟

علي ته په بي عقل ويلو سره علي او ټول ډير حيران سول بيا د اشرف خان تر سترګو اوښکې راغلي او ويويل: ته پوهيږي چي د تيري

(c) ketabton.com: The Digital Library

ورځې راهیسې پر ما څه تیر سول په ټول عمر کي مي دا دوهم وار وو چي دومره په اندیښنه کي وم،

علي وویل: زه بخښنه غواړم خان صاحب،

اشرف خان چي تر سترګو يي اوښکې رواني وې وویل: بي عقله،

وروسته يي علي په غیږ کي ونیوی او ویویل: بیا داسي بي عقلې هیڅکله ونه کي،

څو شیبې وروسته اشرف خان خپل لور ته اشاره وکړه او علي ته يي وویل: علي دا دي وپیژندل؟

علي مسکان ته وکتل او بیا يي وویل: نه خان صاحب،

اشرف خان موسکی سو او بیا يي وویل: د ښو خلکو همدا عادت وي چي ښه وکي او بیا يي هیر کي علي در پیاد يي که څو اوونۍ مخکې تا دا په رود کي ژغورلي وه که ته هلته نه وای نو دا بي عقله به هم اوس نه وای دلته علي دا زما لور مسکان ده،

علي وویل: هو هو پیاد مي سوه څنګه یاست اغلې؟

مسکان وویل: ښه یم تاسو څنګه یاست؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

علي وويل: زه ډير ښه يم الحمدالله،

اشرف خان وويل: علي د ميلمستيا لپاره چي دي په دا حيرانونکې ډيزاين کلاء ښايسته کړي وه د هغه لپاره مننه،

علي وويل: خان صاحب مننه بيا ولي کوې مننه خو پردې کوي خپل نه او دا کور زه خپل کور ګڼم،

د اشرف خان ميرمنې نيرجلاء وويل: علي زويه تا به سهار ناشته هم نه وي کړي راسه يو وار ناشته وکه،

علي او نوره کورنۍ ټول دننه ولاړل کله چي ماښام سو نو مسکان د کور د بام سر ته وختل او د بام دروازه يي وتړل او هلته يي شاوخوا شنو مځکو ته کتل مسکان شنو مځکو ته په کتو کي غرقه سوې وه چي يو دم يي شاته علي سلام ووايه، مسکان په دي سره ډيره وبيريدل بيا يي وويل: اوه ودي بيرولم،

علي موسکی سو او بيا يي وويل: بخښنه غواړم اغلې،

مسکان وويل: ته ولي هغه ورځ داسي ژر ولاړي لکه چي ډير تلوار دي وو که څنګه؟

علي وويل: نه تلوار مي نه وو خو هلته مي اړتيا هم نه وه نوره،

(c) ketabton.com: The Digital Library

مسکان وویل: خو ما به د خپلو همصنفیانو سره معرفي کړی وای،

علي وویل: زه تل یوازیتوب خوښوم د مجلسو و معرفي کیدو سره مي نه ده جوړه کله کله چي مي ملګري ډیر مجبوره کي بیا ور سره ځم،

مسکان وویل: علي ډیر یوازیتوب مه خوښوه ځکه موږ په ژوند کي حتماً دوهم کس ته اړتیا لرو،

علي وویل: خو زه اوس یوازې الله ته اړتیا لرم،

مسکان موسکۍ سوه بیا یي وویل: علي ستا سره هم بحث نکیږي،

علي وویل: په بیلتون یي سم له حاله ووتمه: څه له غمه وم نشه څه میخانې کړم،

مسکان وویل: واه واه ډیر ښایسته ته پوهیږي علي زما د شاعرۍ سره زیاته مینه ده خو نه یي سم لیکلای ته زما سره کمک کوې؟

علي وویل: زه هم شعرونه نسم لیکلای خو بس کله کله مي بې اختیاره له خولې وځي،

مسکان وویل: علي ایا ته پر یو چا مئن یي؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

علي وویل: نه ولې؟

مسکان وویل: ما خو اوریدلې دي چي څوک مئن وي ببا ښه شعرونه لیکلای سي،

علي وویل: خو مئنتوب یوازې څوک نه شاعر کوي ځني خبرې او ځني دردونه هم د چا څخه شاعر جوړوي،

مسکان وویل: هو همداسي خو ده علي،

علي اوږده ساه وکښل او تر څو شیبو وروسته یي وویل: مسکان شپه ناوخته ده ورسه نوره بیده سه تر ناوخته ویښه پاته کیدل ستاسو لپاره تاوان کوي،

مسکان وویل: ولي ستا لپاره لکه چي تاوان نکوي چي تر دا مهاله ویښ یي،

علي موسکی سو بیا یي وویل: زه خو نه بدیږم زه د خوب کمزوري نلرم،

مسکان وویل: ولي ته لکه چي د یو بلې دنیا څخه راغلی یي؟

علي په موسکا وویل: هو همداسي یي وبوله،

(c) ketabton.com: The Digital Library

مسکان وخندل او بیا روانه سول او علي ته یي ښه شپه وویل کله چي د بام دروازې ته ور ورسیدل نو یو دم ودریدل څو شیبې یي د بام دروازې ته کتل وروسته یي دروازه خلاصه کړل او لاندي کښته سول،

سردار خان وویل: نه پوهیږم دا بدبخته د کمه سو اول یي زما ورور او کسان پر ډیر بد حال کړل را او نن یي بیا زما د قاچاق سامان پولیسو ته پلاس ورکی،

د سردار خان یو نفر وویل: خان صاحب که ستا خوښه وي یوه حمله به بله پر وکو،

سردار خان وویل: یا یا بیا داسي بي عقلي ونه کی اوس یي زما څو موټران پولیسو ته پلاس ورکړل که بیا خبر سو چي موږ حمله پر کوو نو ټول کاروبار به مي را برباد کي،

څو شیبې وروسته سردار خان ته زنګ راغلی سردار خان جواب ورکي: بلي زویه څنګه یي ښه؟

زوی یي وویل: هو بابا ښه یم تاسو هم ښه یاست،

سردار خان وویل: هو زویه تر دي مهاله ښه یم،

(c) ketabton.com: The Digital Library

زوی يي وويل: بابا ستا لپاره يو ډير ښه خبر لرم چي درلږ درته وبه يي وايم،

سردار خان وويل: همدلته راته ووايه زويه،

زوی يي وويل: نه بابا ډير غټ كار مي ستا لپاره كړيدی داسي په اسانه خو يي نه درته وايم،

سردار خان وويل: نو ژر راسه زويه او دا ښايسته خبر راباندي واوره،

زوی يي وويل: سمده بابا په دا څو نيږدي ورځو كي درځم،

د سهار د لمر شغلې خپري سوې وې او مرغانو خپل سندرې پای ته ورسولي اشرف خان د خپل تجارت د ملگرو سره په څه خبرو مصروفه وو څو شيبې وروسته علي د خپل اطاق څخه راووتی كله چي اشرف خان ته ور رسيدی نو د اشرف خان ملگري ولاړل اشرف خان څه ستومانه او پريشانه معلوميدی او د غم ساوې يي كښلې علي تر سلام وروسته وويل: څه خبره ده خان صاحب داسي پريشانه معلوميږي؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

اشرف خان وويل: څه درته ووایم علي دا څو کلونه کیږي تجارته مي په تاوان کي روان دی څه وخت مخکې مي ډیره دوا راوړې وه چي د هغه د جملې څخه څه اندازه خرڅه سول خو د دا نورې دوا خرڅولو ته زیات وخت پکار دی خو د دوا تاریخ ته ډیر لږ وخت پاته دی که په دي لږ وخت کي دوا نه سوه خرڅه نو زه به ډیر زیات تاوان وکم،

علي وويل: دا خو دومره موضوع نه ده چي تاسو دومره زیات ورته پریشان یاست د دوا تر تاریخ پوره کیدو پوري په تلویزیونانو، راډیوگانو .....کي اعلان ورکوه چي هر څومره دوا خرڅه سوه هغه خرڅه که د پاته دوا لوحه او معلومات ور واړوه او د خطرناکو حیواناتو او حشراتو د وژلو ټاپه او معلومات پر ومښلوه دا یي ستاسو مشکل حل،

اشرف خان د علي مشورې ته ډیر په تعجب کي سو او د هغه مشوره یي ډیره خوښه سوه او علي ته یي وویل: ډیر ښه علي افرین ډیر ښایسته نظر دی خو هو زه دا کار ټول تاته سپارم،

علي وويل: زه؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

اشرف خان وويل: هو علي ته او په بدل کي چي يي هر څومره پيسي ته غواړي او هر شي چي غواړي درکوم يي،

علي وويل: نه نه خان صاحب زه صرف ستا پر مخ خندا غواړم نور هيڅ نه،

اشرف خان وويل: علي که ته زما دا کار وکي نو ما به د ډير لوی تاوانه خلاص کي،

علي وويل: هر څه خو د الله له طرفه دي زه به خپل د بنده گۍ کوښښ وکم تاسو درځۍ زه څو شيبې وروسته پسي درځم دفتر ته،

اشرف خان وويل: خو زما سره به په موټر کي ولاړ سي،

علي وويل: نه دلته مي کلې کي څه کار دی بيا وروسته پسي درځم،

اشرف خان وويل: يو موټر به در پريږدم هغه در سره بوځه،

علي وويل: نه نه خان صاحب زه موټر ته اړتيا نلرم د ملگري سره درځم،

اشرف خان وويل: سمده علي چي څنگه ستا خوښه وي،

(c) ketabton.com: The Digital Library

علي د کور څخه ووتی تر څه تګ وروسته يي تر يو درختې لاندي يو ځوان وليدی کله چي ور نيږدي سو نو هغه غوښتل د هيروينو نشه وکي علي ورته وويل: ايا په دي سره به ستا غمونه او مشکلات حل سي،

هغه ځوان د علي په ناڅاپي بړغ ډير وبيريدی بيا يي تر څو شيبو وروسته په ژړا وويل: څه وکم علي وروره د ژوند مشکلاتو دومره پر سر اخيستی يم چي د هيرولو لپاره يي مجبوره سوم چي دا چم وکم،

علي وويل: سديسه که ته د يو ميږي مخته يو لرګی کښيږدي هغه څه کوي؟

سديس وويل: هغه د هغه لرګي څخه مخ اړوي او پر بل طرف ځي،

علي وويل: که ته هر وارې د هغه ومخته لرګی کښيږدي هغه مخ ځني اړوي نو چي دومره کوچنی حيوان لا ماته نه مني نو ته ولي ماته مني د ژوند د مشکلاتو سره وجنګيږه هيڅوک مه پريږده چي ستا په ژوند کي ستا د نا آرمۍ سبب سي يو عالم وايي موږ خپل کور ته غل نه پريږدو تر څو د کور شيان مو وينسي نو هغه افکار او ستونزې ولي ځانته پريږدو چي زموږ خوشحالۍ زموږ څخه غلا

(c) ketabton.com: The Digital Library

کي سديسه دا نشه يي د حل لاره نه ده نشه ستا مشکلات نور هم زياتوي نور دي هم په ستونزو کي اچوي دوست او دوښمن درڅخه ورک کوي،

سديس وويل: ته خو صحي وايي علي وروره خو زه غواړم چي ددي ستونزو څخه ځان خلاص کم خو په هيڅ ډول نه خلاصيږم غوښتل مي کاروبار شروع کم خو پلار پيسې نه راکوي خو چي کور کښينم وايي چي کار ولي نکوې نو ته ووايه علي وروره زه څه وکم؟

علي وويل: آيا ته په رښتيا غواړي کار وکي؟

سديس وويل: هو علي وروره،

علي خپل جيب ته لاس کی او څو بستې پيسې يي را وکښي او سديس ته يي وويل: دا واخله کار په شروع که خو هو که خبر سوم چي پر بي ځايه شيانو در څخه ولاړې نو بيا به ډير درڅخه خوابدی سم او هو زه پر تا باور لرم زما باور مه راماتوه،

سديس د علي لاسونه په خپلو لاسو کي ونيول او په ژړا يي وويل: يا علي وروره هيڅکله نه،

علي سديس په غيږ کي ونيوی او ورته ويويل: ژاړه مه،

(c) ketabton.com: The Digital Library

کله چي علي پر خپل لار او سدیس پر خپل لار روان سول نو تر ځو شیبو وروسته سدیس یو دم ودریدی او د ځان سره یي وویل: علي ورور ښنګه خبر سو چي زه د مشکلاتو له وجې نشه کوم هغه ته خو زما په اړه هیڅ معلومات هم نه وه،

کله چي سدیس شاته وکتل نو علي تللی وو سدیس هلته ځو شیبې حیران ولاړ وو او بیا ولاړی، اشرف خان په خپل دفتر کي علي ته انتظار وو اشرف خان په فکر کي وو چي علي ته خو زما دفتر هم نه دی ورمعلوم نو ښنګه به یي پیدا کي په همدې فکرو کي د دفتر ښخه دباندې ووتی او خپل مرستیال ته یي وویل: قریشي! ورسه ساتونکو ته ووایه که علي نامی ځوان راغلی نو هغه زما دفتر ته راواستوی او راګرځوی یي مه او مه هم تلاښې په کښې کوی زه یو وار د بازار خواته ځم بیرته ژر راځم ته زما دفتر ته ورسه که علي راغلی هغه ته راپور او معلومات ورکه،

قریشي وویل: سمده صاحبه،

وروسته اشرف خان ولاړی او قریشي ساتونکو ته تر سپارښتنې وروسته د اشرف خان په دفتر کي علي ته انتظار سو د ډیر انتظار وروسته قریشي غوښتل د دفتر تشناب ته ولاړ سي نو ځکه یي د

(c) ketabton.com: The Digital Library

دفتر دروازه په ځان پسي قلف کړل کله چي قریشي تشناب ته ولاړی څو شیبې وروسته بیرته راووتی ګورې چي په دفتر کي علي ناست دی کله چي علي قریشي ولیدی نو سلام یي ورته ووایه او بیا یي ورته وویل: زه علي یم د خان صاحب ملګری خان صاحب به زما په اړه درته ویلي وي؟

قریشي وویل: هو هو راته ویلي یي دي خان صاحب په کوم کار پسي ولاړی هغه به هم اوس را ورسیږي تاسو کښیني استراحت وکی،

علي وویل: د کمپنۍ راپور او معلومات راکه بس ده استراحت مو ډیر کړیدی اوس به یو څه کار وکو،

قریشي و علي ته ټول معلومات ورکړل بیا قریشي غوښتل په څه نورو اسنادو پسي دباندې ووځي کله چي د دفتر دروازې ته ور ورسیدی نو ویلیدل چي دروازه قلف ده قریشي حیران سو چي دروازه قلف ده نو علي څنګه دننه راغلی قریشي په همدي فکر کي وو چي په دي وخت کي اشرف خان هم را ورسیدی قریشي د اشرف خان سره په خبرو اخته سو وروسته قریشي ولاړی او اشرف خان دفتر راغلی او د علي سره یي تر روغبړ وروسته یي د دوا په اړه

(c) ketabton.com: The Digital Library

بحث شروع کی علي تر معلوماتو اخیستلو وروسته د دوا په فروش رسولو شروع وکړه د دوا تر تاریخ پوره کیدو پورې ډیره دوا خرڅه سوه اشرف خان ډیر خوشحاله وو وروسته علي پاته دوا د حیواناتو او حشراتو د وژلو لپاره لابراتوار ته واستول تر معلومات وروسته دا دوا د ضررناکو مچانو او ملاریا لپاره ډیره ګټوره ثابته سوه تر لوحو اړولو وروسته يي بازار ته وړاندې کړه او په لږ وخت کي ټوله دوا رانیول سوه کله چي ټوله دوا خرڅه سول نو اشرف خان او قریشي په خپل دفتر کي حسابونه کول چي لږ وروسته علي راغلی دفتر ته اشرف خان د هغه په لیدو موسکی سو او بیا يي علي نیږدې څانته راوغوښتی او د ۱۲۰ لکو پیسو چیک يي ولیکی او علي ته يي ورکی علي وویل: دا څه دي خان صاحب؟

اشرف خان وویل: دا ستا برخه ده علي تا چي زما سره د دوا په فروش کي مرسته وکړه زه دي د ډیر لوی تاوان څخه وساتلم او بله خبره دا چي ماته دي لس چنده زیاته ګټه را ورسول چي د هغې ګټې څخه مي صرف تاته یوه برخه درکړه زیاتې نه دي،

علي وویل: خان صاحب که تاسو ما پردی بولی نو دا پیسې راکه او که مي خپل بولې نو بیرته يي واخله،

(c) ketabton.com: The Digital Library

اشرف خان وویل: علي ته ماته زما د خپل سکه زوی پخیر جوړ سوی یي خپلوې پر ځای ده خو اړتیا هر څوک لري ته به هم په ژوند کي ډیرې اړتیاوې لري چي د هغو پوره کولو لپاره پیسو ته اړتیا ده،

علي وویل: خان صاحب زه هیڅ اړتیا نلرم کم څه ته چي اړتیا لرم هغه صرف یو خدای راکولای سي تاسو دا پیسې په کلې کي پر یو روغتون جوړولو مصرف کی،

اشرف خان وویل: علي روغتون زه پخپلو پیسو جوړوم هغه زما په پلان کي دی خو دا ستا پیسې به ته حتماً اخلي،

علي وویل: خان صاحب زه تاسو ته ډیر احترام لرم خو زه تر خپلې خبرې هیڅکله نه یم اوښتی ستاسو د پاره به صرف یو څه واخلم نور تاسو پر روغتون ولګوی،

اشرف خان وویل: سمده علي چي څنګه ستا خوښه وي خو ته به هم زما یو شرط مني؟

علي وویل: څنګه شرط خان صاحب؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

اشرف خان وویل: د نن څخه به ته زما د ټول کاروبار مشاویر یي او زما ټول کاروبار به اداره کوې،

علي وویل: خان صاحب زه په یو ځای کي تر یو کال یا یونیم کال اضافه نه یم پاته سوی کله یو ځای کله بل ځای تر هغه وخته چي ستاسو سره یم پر مخ به یي یوسم خو تر هغه وروسته به بیا تاسو هم ګیله نه راڅخه کوئ او نه به هم ما راګرځوی،

اشرف خان وویل: سمده علي خو ته ولي ځي زموږ څخه ایا کوم تکلیف درته رسیدلی دی که څنګه؟

علي وویل: نه نه خان صاحب هیڅ تکلیف نه دی را رسیدلی خو چیري چي زما اړتیا تر تاسو ډیره لیدل کیږي نو بیا زه هلته ځم،

اشرف خان وویل: زه پوه نسوم علي؟

علي وویل: بیابه پر کراره بحث وکو خان صاحب،

اشرف خان وویل: سمده علي خو واخله دا خالي چیک چي هر څومره پیسې پکښي لیکي ویلیکه زه به یي در امضاء کم،

(c) ketabton.com: The Digital Library

علي د اشرف خان څخه چیک واخیستی او شل لکه يي پکښي ولیکلې او تر څنګ يي يو خط هم ولیکی او دواړه يي د خط په يو پاکټ کي واچول،

محیب په کتاب لوستلو مصروف وو چي کوچنی لور يي ورته راغلل او ویویل: بابا بابا ماته يو جوړه نوې کالي او بوټونه راوړه چي کله بازار ته ولاړ سي،

محیب وویل: سمده لورکۍ چي معاش مي راووځي درته رابه يي وړم،

لور يي وویل: بابا زه يي سبا غواړم،

محیب وویل: خو اوس پیسې نسته راسره لورکۍ،

لور يي وویل: سمده بابا چي پیسې دي پیدا کړي بیا يي راته رانیسه،

محیب وویل: سمده زما ګرانې شهزادګۍ،

د محیب لور ولاړل او محیب کتاب کښیښوی او خپل اطاق ته د مخ پریولو لپاره ولاړې کله چي د اطاق څخه راووتی نو د مخ وچولو پر وخت يي پر میز پاکټ ته پام سو کله چي يي را واخیستی او خلاص يي کی نو ویلیدل چي يو د شلو لکو چیک او

(c) ketabton.com: The Digital Library

بل خط پکښې پروت وو محیب ډیر حیران سو کله یي چي خط خلاص کی او ویوایه نو تر سترګو یي اوښکې رواني سوې او خط یي مچ(ښکُل) کی او بیا یي خپل مور ته ور ناره کړه....،

قریشي او علي ماښام تر ډیره په دفتر کي ناست وه وروسته قریشي وویل: علي ناوخته کیږي ته څه وخت ځي کور ته؟

علي وویل: وختې دی ولاړ به سم،

قریشي وویل: تاسو به د خان صاحب سره اوسیږی علي؟

علي وویل: بلي هو،

قریشي وویل: د صاحب کور خو ډیر لیري دی نو ته څنګه ځي موټر هم نلري؟

علي وویل: زه تللای سم،

قریشي وویل: زما کور دلته په ښار کي دی نن زما سره پاته سه،

علي وویل: نه مننه نیت مي دی چي نن به خپل اصلي کور ته ولاړ سم،

قریشي وویل: د اصلي کور څخه دي مطلب،

(c) ketabton.com: The Digital Library

علي وويل: چيري چي يوازې زه اوسيږم،

قريشي وويل: نو تاسو بل کوم خپل نلری چي ور سره و اوسيږي،

علي موسکی سو بيا يي وويل: قريشي تاسو بيخي ډيرې پوښتني کوی،

قريشي هم موسکی سو او ويويل: بخښنه غواړم علي،

علي وويل: شپه ناوخته سوه تاسو ورسی دفتر بيا زه قلفوم وروسته پسي درځم،

قريشي د علي څخه خدای په امانی واخيستی او د دفتره څخه ووتی په لاره کي قريشي د يو مارکيټ مخته موټر ودروی او د کور لپاره يي سوداوې راواخيستې کله چي يي سودا پوره سوه نو بيرته موټر ته راغلی او روان سو په لاره کي يي ميرمنې زنګ ور ته راووهلی او ورته ويويل: سړيه هغه د کوچنيانو شيدې دي هيرې نسي،

قريشي وويل: را اخيستې مي دي،

ميرمنې يي وويل: او هغه زما سينګار شيان دي هم هير نسې،

قريشي وخندل او ويويل: هغه مي اول راواخيستل،

(c) ketabton.com: The Digital Library

قريشي او ميرمن يي په باندار اخته وه چي په دې وخت کي د قريشي سترګې ليري پر يو نفر ولګيدلې چي د سړک تر څنګ روان وو قريشي فکر وکی چي علي دی خو هر څومره چي ورنيږدي کيدی نو قريشي مطمئن کيدی چي دا علي دی کله چي قريشي ور رسيدی هغه نفر راسته لاس ته په يو غټه دروازه ننوتی، قريشي چي کله هغه ځای ته ور ورسيدی نو د هغه ځای د دروازې پر سر لويه لوحه وه چي قبرستان پر ليکی وو قريشي ډير حيران سو بيا يي ميرمنې ته وويل: زهرا بيا وروسته خبرې کوو،

قريشي تليفون بند کی او د قبرستان مخته ودريدی او د موټر څخه راکښته سو کله چي د قبرستان خواته ورغلی دروازه يي خلاصه کړل او دننه ور ننوتی چي وويني چي دننه چي ولاړی دا نفر څوک وو او دلته څه کوې، قريشي په قبرستان کي شاوخوا ګرځيدی شاوخوا يي کتل د قبرستان په ځينو ځايو کي توره تياره او د کاغيو او ځينو نورو حيواناتو ږغونه وه خو هيڅوک نه معلوميدل قريشي د قبرستان تر منځه راغلی وو غوښتل يي چي بيرته ووځي ځکه څوک نه وه قريشي فکر وکی چي شايد زما سترګو اشتباه کړي وي کله چي بيرته د قبرستان د دروازې پر طرف روان سو نو يو دم يي د يو قبر د شناختې پر ډبرې سترګې ولګيدلې د هغه په ليدو د قريشي

(c) ketabton.com: The Digital Library

بدن په ریږدیدو سو د پښو او بدن حرکت یې د لاسه ورکی غوښتل یې چې د دروازې پر طرف وځغلې خو د شا له طرفه یو چا ونیوی قریشي لویه چغه وکړه،

سهار اشرف خان او کورنۍ یې د کور د بام پر سر ناشته کول چې څو شیبې وروسته اشرف خان د بدن د حرکت لپاره ولاړ سو او شاوخوا گرځیدی چې لیري یې پر علي سترگې ولگیدې چې د کور پر طرف را روان وو علي پر لاره د کلیوالو سره په موسکا مرسته او همکارې کول هر کلیوال چې به علي لیدی نو د روغبړ لپاره به یې هغه ته مخته ور ځغستل اشرف خان ددې په لیدو موسکی سو او د علي سره د کلیوالو مینې ډیر خوند ورکی او ډیر خوشحاله سو کله چې علي کلاء ته راغلی نو اشرف خان خدمتگار ته وویل: ورسه علي ته ووایه چې لوړ راسه،

څو شیبې وروسته علي لوړ بام ته راپورته سو او د ټولو سره یې روغبړ وکی بیا اشرف خان ورته وویل: علي هسې نه دا کلیوال تا ددې کلې مشر وټاکې،

علي موسکی سو بیا یې وویل: ولې خان صاحب؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

اشرف خان وویل: ته چي هلته پر لارې را روان وې ما درته کتل چي کليوال دې په ليدو ډير خوشحاله کيدل د هغو مينه چي مي ستا سره وليدل نو ځکه مي وويل چي دا خلک به تا ددې کلي مشر وټاکي نن سبا دې په ټول کلي کي ډير صفتونه کيږي،

علي موسکی سو بيا يي وويل: نه خان صاحب ددې کلي خلک خپله ښه خلک دي نو ځکه زما صفت کوې او بل دا چي تر ما تاسو ډير څه ددې کلي لپاره کړيدي ددې کلي د مشرتوب حق يوازې تاسو لرئ،

اشرف خان او علي وروسته پر خپل کاروبار خبرې شروع کړي علي د اشرف خان د کاروبار لپاره ډير ښه ښه کامياب پلانونه اشرف خان ته وړاندې کړل اشرف خان د پلانو په اوريدو ډير خوشحاله سو د خبرو په جريان کي د اشرف خان تليفون ته زنګ راغلی کله چي اشرف خان تليفون ته جواب ورکی نو مخ يي بل ډول سو او په حيرانۍ يي وويل: څه!؟،

کله چي تليفون بند سو نو علي وويل: څه وسوه خان صاحب خيريت خو به وي د چا تليفون وو؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

اشرف خان وویل: د دفتر څخه تلیفون وو ویل قریشي د تیر ماښام راهیسي ورک دی هیڅ درک یي نسته،

علي ډیر حیران سو بیا یي وویل: څه قریشي ورک دی خو ماښام تر ناوخته پورې زما سره وو بیا ما ورته وویل چي ته ولاړ سه زه وروسته ځم دی ولاړی او زه په دفتر کي پاته سوم،

اشرف خان ډیر حیران وو بیا یي وویل: قریشي د ډیر وخت څخه زما سره راسره دی ډیر ښه ځوان دی چاته یي بد نه دي ور رسولې،

علي وویل: زه مطمئن یم چي قریشي به خپل کور ته بیرته سلامت راځي،

ورځې او شپې تیریدې یو ورځ اشرف خان علي ته وویل: علي د کله چي ته زما سره یو ځای سوی یي د هغه راهیسې سردار خان زما سره بیا شخړه نه ده کړې لکه چي ډیر دي د سختې ګوتې نیولی دی؟

علي وویل: نه خان صاحب سردار خان اوس هم غواړې تا تر پښو واچوې هغه کوښښ کوي چي ستا کمزورې پیدا کي او هغه اوس ستا کمزوریو ته ډیر نیږدي سویدی،

(c) ketabton.com: The Digital Library

اشرف خان حيران سو بيا يي وويل: څنګه کمزورې زه پوه نسوم علي؟

علي وويل: خان صاحب ته دومره په کاروبار کي مصروفه يې چي خپل کورنۍ دې د ياده ايستلې ده تا دا هم هير کړيدي چي ته يو لور هم لري،

اشرف خان ډير حيران سو بيا يي وويل: ولې څه خبره ده علي زما لور څه کړيدي؟

علي وويل: دا خو بايد تاته معلومه وای چي ستا لور څه کوي؟

اشرف خان وويل: هغې خو په ښار کي پوهنتون وايه،

علي وويل: ايا تاسو په دي خبر ياست چي هغې په پوهنتون کي د چا چا سره ليدل او چيري چيري تله يا تاسو دا خبر نه اخيستی که مو اخيستيلای نو تاسو به په دي هم خبر وای چي په هغه ورځ چي ستا لور په رود کي غرقيدل په هغه ورځ دا په رخصتۍ ستاسو بيله اجازې تللې وه،

اشرف خان وويل: علي هر څه واضح ووايه چي څه خبره ده ستاسو د خبرو مطلب څه دی؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

علي وویل: ورسه د هغې څخه یي وپوښته،

اشرف خان ډیر پریشانه سو بیا یي علي ته وویل: زما سره راځه!

کله چي علي ور سره روان سو نو اشرف خان د مسکان اطاق ته ورغلی او هغې ته یي وویل: مسکان لورې تا په پوهنتون کي د چا چا سره لیدل؟

مسکان حیرانه سوه چي څه پیښه سویده نو یي وویل: ولي څه خبره ده بابا؟

اشرف خان په غوسه وویل: زما په پوښتنه کي پوښتنه مکوه زما د سوال جواب راکه !

مسکان وویل: زما د پوهنتون همصنفیانې او زما ځنې نورې ملګرې وې چي ما به کله کله ور سره لیدل،

اشرف خان وویل: بل دي د هیچا سره نه لیدل؟

مسکان وویل: یا بابا،

اشرف خان علي ته مخ ور واړوی بیا علي و مسکان ته وویل: هر ماښام تا پر پنځه بجې د چا سره لیدل د لیلیې شاته؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

مسکان ډیره وارخطاء سول او بدن یي په ریږدیدو سو په ریږدیدلې اواز یي وویل: د هیبیچا سره مي ننننه لیدل،

اشرف خان چي کله مسکان وارخطاء ولیدل نو پوه سو چي کمه خبره سته نو ډیر په غوسه سو او مسکان ته یي ډیر په غوسه وویل: رښتیا رښتیا راته ووایه چي د چا سره دي لیدل؟

مسکان ډیره وبیریدل نو ځکه یي رښتیا وویل: هغه د سردار خان د زوی کامران سره،

اشرف خان نور هم ډیر په قهر سو او مسکان یي ټینګه چپلاخه(څپیړه) پر مخ ووهل او ورته ویویل: افرین دې سي درباندې د پلار د دوښمن د زوی سره دي مینه شروع کړه راته تا د هغه سره مینه نه بلکې د پلار عزت دي پر خرڅ کی او د خپل پلار عزت او سر دي د هغه د پلار په پښو کي ور وغورځوی،

د مسکان تر سترګو اوښکې رواني سوې بیا اشرف خان وویل:دا زما غلطې ده چي ته مي هلته یوازې او بیله څاره ایله کړې وې ما پر تا باور کړی وو چي زما لور به زما عزت هیڅکله پایماله نکي هغه د نورو انجونو څخه جلا ده خو نه وم خبر چي هغه لور به مي عزت لیلام کي،

(c) ketabton.com: The Digital Library

علي وویل:مسکان کامران ستا سره مینه نکوې بلکې هغه غواړي چي ستا پواسیطه ستا د پلار عزت خپل پلار ته ډالۍ کي بیابه ستا په وهلو او ډبولو ستا پلار شیبه په شیبه وژنې،

اشرف خان وویل: نه پوهیږم کمه گناه مي کړي وه چي داسي لور خدای راکړه چي سر مي په لوړ نسو خو کښته سو،

کله چي اشرف خان دا خبرې کولې نو په دي وخت کي د مسکان تلیفون ته د کامران زنگ راغلی اشرف خان د مسکان د لاسه تلیفون واخیستی چي ویلیدل چي د کامران زنگ وو نو تلیفون یي د قهره د مځکې وویشتی او مات یي کی او ویویل: د نن څخه ستا دباندې وتل تلیفون او هر څه بند دي،

اشرف خان دا وویل او د مسکان د اطاقه څخه ووتی او د مسکان د اطاق دروازې ته یي قلف ور واچوی نیرجلاء وویل: څه خبره ده سړیه ولي داسي په قهر یي؟

اشرف خان وویل: ورسه د هغې لور څخه دي یي وپوښته چي د پلار عزت یي د هغه د دوښمن سردار خان په پښو کي ور وغورځوی د هغه د زوی سره مینه راته کوي دا خو ښه سو چي علي

(c) ketabton.com: The Digital Library

زه خبر کړم که نه نو خدای خبر چي سردار خان به څه څه را کړی وای،

نیرجلاء ډیره حیرانه سوه بیا یي وویل: ما نه درته ویل چي دا انجلۍ یوازې مه ایله کوه خو تا به ویل چي یا زما لور د نورو انجونو پڅیر نه ده زما لور داسي ده و هاسي ده اوس دي نتیجه ولیدل،

اشرف خان په دفتر کي په دي خبره ټوله ورځ پریشانه وو چي د هغه لور د هغه د دوښمن د زوی سره مینه کوې علي به کله کله د اشرف خان پام بلي موضوع ته وگرځوی تر څو اشرف خان تشویش ونکي کله چي ماښام سو نو اشرف خان او علي د کور پر طرف روان سول کله چي کور ته ورسیدل نو په کور کي ټول ډیر پریشانه وه اشرف خان وویل: څه خبره ده ولي داسي پریشانه یاست؟

نیرجلاء وویل: سرېه مسکان په کور کي نسته هغه د کوره وتلې ده،

اشرف خان ډیر حیران سو او ډیر په قهر سو کور ته ننوتی او توپک یي را واخیستی او ویویل: نن خو د سردار خان هیڅوک نه ور پریږدم،

(c) ketabton.com: The Digital Library

خو ټولو ونیوی اشرف خان ټول د ځان څخه لیري کړل او د کوره څخه راووتی کله چي علي ته ور نیږدي سو نو علي ونیوی او ورته ویویل: ودریږه خان صاحب!،

اشرف خان وویل: علي ما پریږده نن به یا زه وژل کیږم یا سردار خان،

علي وویل: یو وار زما خبره واوره بیا چي هر څه کوې ویکه،

اشرف خان ودریدی او علي ته یي وویل: ښه وایه،

علي وویل: که ته په سردار خان او زوی یي یو چم وکي نو ستا د لور په زړه کي به تاته تل نفرط وي او هغه به ستا څخه تل همداسي تښتي ما خو هم همدا غوښتل چي مسکان د دوی کور ته ورسي ځکه چي هلته به دا د زوی او پلار په هدف خبره سي،

اشرف خان وویل: خو علي هغه... ،

علي وویل: خان صاحب په ما باور ولره ستا په لور به هیڅ هم نکیږي او هیڅوک به هلته نه ورځی سبا ته مسکان زه خپله راولم،

اشرف خان بیرته کور ته وګرځیدی او توپک یي وغورځوی، مسکان د سردار خان په کور کي وه سردار خان ډیر خوشحاله وو

(c) ketabton.com: The Digital Library

کله چي د سردار خان زوی کامران د مسکان سره د باندړار څخه فارغه سو نو دباندې راووتی او په مسکان پسي يې دروازه را وتړل سردار خان خپل زوی ته وويل: افرين زويه تا زما سر را لوړ کی......، سردار خان او زوی يې په خبرو سره اخته وه او مسکان په اطاق کي ناسته وه چي په دې وخت کي د اطاق دروازه باد ووهل څه اندازه خلاصه سوه مسکان فکر وکی چي کوم چا راپورې وهل نو ځکه ور ولاړه سوه چي وګوري څوک دی کله چي دروازې ته ور ورسيدل نو ويکتل هيڅوک نه وه ټول دباندې ناست وه، مسکان کرار کرار په زينو کي راکښته سول او د دباندې باندړار ته يې غوږ ونيوی ټول ډير خوشحاله معلوميدل بيا سردار خان وويل: اوس به د اشرف خان څخه د هرې بدۍ بدله اخلم هغه ته به د سپې پڅير طوق ور واچوم او شاوخوا به يې په کلي کي را وګرځوم،

ددې خبرو په اوريدو د مسکان بدن په ريږديدو سو او ډيره وبيريدل بيا سردار خان کامران ته وويل: زويه ستا نقلې مينې ماته ډيره خوشحالي راپه نصيب کړل،

کامران وويل: دا هر څه خو مي ستا څخه زده کړيدي بابا چي مازې زه د مسکان سره واده وکم نو د هغې څخه به د کور مزدوره

(c) ketabton.com: The Digital Library

جوړه کم داسي بد حالت به باندې راولم چي پلار يي په ليدو مړ سي،

د کامران د خبرو په اوريدو مسکان نوره هم وبيريدل او پوه سول چي کامران ددي سره مينه نه بلکې چم کړيدی او غوښتل يي چي ددي پواسيطه اشرف خان برباد کي مسکان ددي خبرو په اوريدو د بدن حرکت او سد د لاسه ورکړی وو او پر شا روانه سول چي په دي وخت کي يي لاس د کوم لوښې سره ومښتی او هغه پر مځکه ولويدی په دي سره ټول چپ سول او کامران ور وځغستل کله چي ور ورسيدی نو ويليدل چي مسکان هلته ولاړه وه،

کله چي سهار سو نو سردار خان چي د کور په مينځ کي ناست وو تليفون ته يي زنګ راغلی کله چي سردار خان جواب ورکی نو ډير په قهر پر ځای ودريدی او ويويل: دا ته څه وايي بي غيرته داسي نسي کيدای،

ټول ډير حيران سول چي څه وسول کامران رانيږدي سو او پلار ته يي وويل: څه خبره ده بابا؟

سردار خان د ډيره قهره کامران يو ټينګه چپلاخه پر دا مخ ووهلی بيا يي وويل: بي غيرته دا ټوله ستا د لاسه،

(c) ketabton.com: The Digital Library

کامران وویل: خو څه وسول بابا؟

سردار خان وویل: د هغه بې غیرته اشرف خان خواخوږي علي تیر ماښام زما د میلیون هاوو هیروینو ته اور ور اچولی دی ما ټوله سرمایه په هغو لګولې وه دا کور مي لا ورته په ګروې کړی وو زه برباد سوم تباه سوم،

په دي وخت کي د سردار خان د کور د دروازې څخه علي ور بڼغ کړه او ویویل: سردار خانه ما نه وه درته ویلي چي نور سم سه او د اشرف خان د کورنیه لاس واخله خو تا زما خبره ونه منل زه پوهیدم چي ستا زوی به د اشرف خان کور ته ورځي او مسکان به د ځان سره راولي خو ما بس ستا بربادیدو ته بهانه لوټول نو ځکه مي ستا زوی نه راوګرځوی که نه ما به هلته پر هم هغه ځای ستا زوی در وژلی وای اوس په سمه درته وایم چي مسکان راپریږده که نه تر دي به دي هم بدتر کم،

سردار خان وویل: داسي یي چیري در پریږدم چي اشرف خان زما ټول تاوان رانکي،

علي وویل: سردار خانه ته اشرف خان نه ما برباد کړی یي او زه تاته تاوان نسم درکولای ځکه ما ته دوه وارې خبر کړی وې چي د

(c) ketabton.com: The Digital Library

اشرف خان د کورنیه لاس واخله خو تا ونه منل دا ستا خپله غلطي ده نو تاوان به يي هم ته خپله مني او پاته خبره د مسکان سوه هغه خو به په هره ډول چي وي زه يي ددي ځايه بيايم ځکه ما يي د پلار سره وعده کړيده،

د سردار خان ورور چي ګوډ ګوډ هم کيدی سردار خان ته وويل: لالا هغه انجلۍ ور پرېږده ددي هلک سره ځان مه اچوه که نه دا اوس چي روغ بدنونه او ژوند لرو دا به هم راباندې ودروې،

سردار خان هم وبيريدی نو ځکه يي خپل زوی ته وويل: ورسه هغه انجلۍ ور پرېږده،

کامران هم مسکان د اطاق څخه راويستل او د علي پر طرف يي ور پريښوول کله چي مسکان علي ته راورسيدل نو سترګې يي د اوښکو ډکې وې او تر خولې يي وينه بهيدل، علي د مسکان د اوښکو او وينو په ليدو ډير په قهر سو بيا يي مسکان ته وويل: ايا ته دوی ووهلې؟

مسکان په ژړا سر وښوروی چي هو بيا علي وويل: کم يوه ووهلې؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

مسکان د سردار خان زوی کامران ته لاس ونیوی، علي مسکان ته وویل: دباندې موټر ولاړ دی په هغه کي کښینه زه درځم تر شاه مه ګوره،

مسکان د موټر پر خوا روانه سول او علي د کامران پر خوا ور روان سو کامران او د سردار خان نور کسان یې ډېر زیات ور ووهل کله چي کامران تر مرګه ورسیدی نو سردار خان علي ته وویل: هیله کوم زویه پري ایږده زما داغه یو زوی دی،

علي کامران پریښوی بیا علي سردار خان ته وویل: لعنت پر داسي نارینه چي پر یوې مظلومې لاس پورته کوي دا څنګه نارینتوب دی تر داسي نارینه خو یو حیوان لا ښه دی لږ تر لږه تر ځان په کمزورې خو لاس نه پورته کوي،

علي دا خبرې وکړې وروسته د سردار خان د کوره ووتی او په موټر کي کښینستی او روان سو د مسکان تر سترګو اوښکې رواني وې بیا یي وویل: علي ما کور ته مه بیایه زه نور په هغه کور کي هیڅ حق نلرم ما مي د پلار عزت د خاورو سره ور خاورې کی زه به په کم مخ د بابا سره مخ کیږم هیله کوم علي ما کور ته مه بیایه،

(c) ketabton.com: The Digital Library

علي وويل: مسکان چي تاته د خپلې غلطۍ احساس وسو همدا کفایت کوي ښه وو چي ته مخکې د پلار او زوی په چم خبره سوې که نه نو ټول ژوند به دې لاسونه مېنلای چي دا په څه غضب اخته سوم چي تیر سوه هغه به هیر کو زه خان صاحب پوه کوم،

څو شیبې وروسته مسکان او علي کور ته را ورسیدل د کورنۍ ټول غړي د هغو مخته راغلل مسکان زړه نسوای کولای چي د موټر څخه راکښته سي د پلار څخه بیریدل خو څو شیبې وروسته علي د موټر دروازه ور خلاصه کړل مسکان ته یي خپل لاس ونیوی مسکان هم خپل لاس د علي په لاس کي ورکی کله چي مسکان خپل لاس د علي په لاس کي ورکی نو د مسکان ټوله بیره ختمه سول او د راحت احساس یي وکی علي مسکان تر لاس ونیول او د موټر څخه یي راکښته کړل چي په دي وخت کي یي پلار مخته راغلی چي ډیر په قهر وو، علي اشرف خان ته وویل: خان صاحب مسکان چي کومه غلطې کړي وه د هغه سزا دې ولیدل هیله کوم کیسه نوره پر همدې ځای ختمه کی،

اشرف خان چي کله د مسکان پر خوله وینې ولیدي نو قهر یي کم سو او وروسته ولاړی علي د مسکان مور نیرجلاء ته وویل: خاله مسکان خپل اطاق ته بوځه،

(c) ketabton.com: The Digital Library

مسکان خپل اطاق ته ولاړل علي د اشرف خان پر خوا ورغلی اشرف خان په تلیفون کي مصروفه وو کله چي يي تلیفون کاټ کی نو په حیرانۍ يي علي ته وویل: علي تا د سردار خان مالونه ټول ور وسوځول د مسکان په خاطر؟

علي وویل: بلي هو د مسکان په خاطر هم او د غیري قانوني او تاواني کاروبار په خاطر هم ځکه چي د سردار خان د لاسه ډیر ځوانان په نشو روږدې سویدي او د هغو په زیاتوب کي پرمختګ روان دی،

اشرف خان وویل: او علي خبر سوم چي تا د هغه زوی هم ډیر سخت ور وهلی دی؟

علي وویل: هو خو هغه پر مسکان لاس پورته کړی وو کله چي ما د مسکان پر مخ وینه ولیدل نو بس عصابو مي کار پرېښوی لاسونه مي هم نه راګرځیدل ما خو هغه نه پرېښوی خو سردار خان وویل چي دا زما یوازینی زوی دی،

اشرف خان څو شیبې علي ته کتل او بیا يي وویل: علي نه پوهیږم ته له کمه راغلي دومره ښه خو یو نیږدي خپل هم له چا سره نکوي لکه تا چي زموږ سره وکړل،

(c) ketabton.com: The Digital Library

علي وويل: خان صاحب تاسو په دي خبرو ما پردی کوی او بل دا چي دا زما مسؤليت دی الله زه د همدې لپاره را استولی یم او د همدې لپاره مي د الله څخه دنیا ته د بیا راتلو اجازه اخیستې ده،

اشرف خان حیران سو بیا یي وویل: د بیا راتلو؟ زه پوه نسوم علي،

علي تر څه ځنډ وروسته وویل: ته دا پریږده خان صاحب اوس د مسکان لپاره د یو ښه هلک په لټه کي سه چي دا تل خوشحاله او د هره غمه ډیره لیري وساتي چي مسکان ته د نړۍ ټولي خوشحالۍ ورکړي،

علي تر څه بحث وروسته ولاړ سو چي په دي وخت کي نیرجلاء چای هم را اخیستي وې او علي ته یي وویل: علي چیري ځي کښینه چای وڅیښه سترې سوی به یي،

اشرف خان وویل: علي به بیا د چا د مرستې لپاره ځي دی خو تل د نورو سره په مرسته مصروف وي،

علي موسکی سو بیا یي وویل: هغه خاله د کلي څو ځوانانو نن میلمستیا او باندار جوړ کړیدی او زه یي ور غوښتی یم زه خو ددي میلمستیاوو او باندارو سره نه یم جوړ خو دا چي د کلي د ځوانانو

(c) ketabton.com: The Digital Library

زړه مات نسي نو په همدې خاطر ورځم تاسو او خان صاحب چای وڅیښي بیابه یي ماښام یو ځای وڅیښو،

نیرجلاء وویل: اسمده علي زویه چي څنګه ستا خوښه وي،

وروسته علي د اشرف خان او میرمني څخه یي خدای په امانی واخیستی او ولاړی، اشرف خان علي ته کتل چي هغه روان وو او د ځان سره موسکی کیدی نیرجلاء هم موسکی سوه بیا یي وویل: فکر کوم ستا په زړه کي هم هغه خبره ده کوم چي زما په زړه کي ده،

اشرف خان په موسکا وویل: ستا په زړه کي څه خبره ده ګراني؟

نیرجلاء وویل: داغه چي زموږ د لور لپاره به تر علي بل کم ښه هلک وي چي ور په نکاح یي کو،

اشرف خان موسکی سو بیا یي وویل: زما په زړه کي هم همدا خبره وه ګراني خو یوي خبرې ته پریشانه سوم،

نیرجلاء وویل: څه ته؟

اشرف خان وویل: د داسي انجلۍ سره به څوک واده وکي چي د کوره تښتیدلي وي په داسي حال کي هم چي علي یي په ټوله کیسه

(c) ketabton.com: The Digital Library

خبر دی که اوس نه وای په خبر خو یو بهانه به مو ورته کړی وای چي د خپلوانو کره تللي وه یا یو بل ځای میلمه وه خو دا بدبخته خپله علي د هغه کوره راوستل چیري چي دا ور تښتیدلي وه،

نیرجلاء وویل: علي خو زموږ د زوی پځیر دی هغه به زموږ غوښتنه حتماً مني بابیزه به یي نه ګڼي ته ورته ووایه،

اشرف خان وویل: ښځې زه ځني شرمیږم بیا خو زموږ په کلتور کي باید د هلک لخوا د انجلۍ د غوښتلو لپاره مرکه وسي،

نیرجلاء وویل: سړیه کله چي به د اصحابو کرامو لوڼې لویانې سوې ایا هغو به یو چاته د ورکولو لپاره رسول الله ﷺ ته نه راتلل؟ چي هغو سترو صحابوو په دي کار کي شرم نه دی کړی نو موږ یي ولي وکو او بل موږ ته اول دین او بیا کلتور ارزښت لري چي دین نه یو منعه کړي نو بیا ولي دا کار ونکو،

اشرف خان وویل: ته خو ښه وایي ښځې ته خو پوهیږې چي ماته څوک نه ووایي نو زه ډیر په غوسه کیږم داسي نه علي نه راته ووایي او زه هغه ته په غوسه سم او په غوسه کي بد و رد ورته ووایم او هغه موږ پریږدي او راځخه ولاړ سي خیر یو میاشت به صبر ورته

(c) ketabton.com: The Digital Library

وکو شاید د دوی دوو ترمنځ خپله مینه پیدا سي که تر یوي میاشتې وروسته یي مینه نسوه پیدا نو بیابه ورته ووایو،

نیرجلاء وویل:صحي دی چي ځنګه ستا خوښه وي،

کله چي علي د کوره ووتی او پر لار روان وو نو مسکان د خپل اطاق څخه ورته کتل او د علي په لیدو به موسکۍ کیدل د مسکان په زړه کي د علي لپاره مینه پیدا سوې وه خو زړه یي نسوای کولای چي ورته ووایي او د موقع په لټه کي وه چي علي ته ددې سره د واده کولو ورته ووایي خو علي د مسکان څخه لیري لیري ګرځیدی، یوه شپه علي څه ناوخته راغلی کورته ټول بیده سوې وه خو مسکان د علي په انتظار د کور په پارک کي ناسته وه تر ډیر انتظار وروسته مسکان په چوکۍ کي بیده سوې وه تر څو شیبو وروسته د مسکان چوکۍ وښوریدل په دي سره مسکان یو دم راکښینستل ډیره وبیریدل او پر خپل ځای ودریدل او اوږدې اوږدې ساوې یي کښلې تر څو شیبو وروسته څه ارامه سوه کله چي یي د علي اطاق ته وکتل نو د اطاق ګروف لګیدی او رڼا وه مسکان پوه سوه چي علي راغلی دی نو د هغه د اطاق خواته ور روانه سول خو کله چي مسکان ور روانیدل نو ګروف بند سو مسکان ودریدل او فکر یي وکی چي علي بیده سو نو غوښتل یي چي خپل اطاق ته ولاړه سي خو کله چي

(c) ketabton.com: The Digital Library

د خپل اطاق پر خوا روانه سول نو د علي د اطاق گروف بیا ولگیدی مسکان بیا ودریدل او غوښتل یي بیا د علي اطاق ته ور وگرځي خو کله چي ور وگرځیدل نو د اطاق گروف بیا بند سو مسکان یو وار بیا ودریدل او تر څو شیبو وروسته یي بیا غوښتل چي خپل اطاق ته ولاړه سي خو د علي د اطاق گروف بیا ولگیدی، مسکان په دي سره ډیره حیرانه سول بیا یي فکر وکی چي علي ددې سره ټوکې کوې نو ځکه د علي د اطاق پر خوا ور روانه سول په دي سره بیا د علي د اطاق گروف بند سو، کله چي مسکان ور ورسیدل نو د علي د اطاق دروازه یي خلاصه کړل گوري چي توره تاریکه وه مسکان وویل: علي؟

خو چا ږغ ونکی مسکان بیا وویل: علي؟

خو بیا هم چا ږغ ونکی مسکان بیا وویل: علي زه پوهیږم ته زما سره ټوکې کوې،

خو بیا هم په اطاق کي چوپتیا وه مسکان اطاق ته دننه ورغلل او د اطاق گروف یي ولگوی کله چي یي شاوخوا وکتل اطاق کي نو هلته هیڅوک نه وه په دي سره د مسکان بدن په ریږدیدو سو او په

(c) ketabton.com: The Digital Library

همدې وخت کې د اطاق د گروف د بټن د بندیدو بږغ سو او گروف بند سو په دې سره مسکان یو لویه چغه وکړه چې بابا؟

د مسکان په چغه سره د کور ټول غړې راکښینستل او ټول دباندي راووتل اول یې د مسکان په اطاق کې وکتل خو مسکان هلته نه وه بیا ټول دباندې راووتل شاوخوا یې وکتل او د مسکان مسکان نارې یې وهلې چې په دې وخت کې یو خدمتگار په زوره وویل: خان صاحب!!

ټولو د علي د اطاق خواته وکتل او بیا ټول ورغلل کله چې د علي اطاق ته ور ورسیدل نو ویلیدل چې مسکان د علي په اطاق کې بې هوښه پرته وه،اشرف خان ژر د مسکان پر مخ اوبه ور واچولې تر څو شیبو وروسته مسکان په هوښ کې راغلل او بیا اشرف خان خپل اطاق ته بوتله، کله چې مسکان څه ارامه سوه نو پلار یې ورته وویل: څه خبره وه لورې؟

مسکان وویل: زه په پارک کې ناسته وم خو څو شیبې وروسته پر هم هغه ځای بیده سوې وم زه بیده وم چې یو دم مي چوکۍ چې زه پر بیده سوې وم یو چا وښورول په دې سره زه راکښینستم خو چې ومي کتل هیڅوک نه وه خو د علي د اطاق گروف لگیدی ما

(c) ketabton.com: The Digital Library

فکر وکی چي علي راغلی دی نو ځکه مي وغوښتل چي ورسم او پوښتنه ځني وکم چي ایا هغه ډوډۍ خوړلي ده که نه خو چي زه د علي د اطاق خواته ور روانه سوم نو د علي د اطاق گروف بند سو ما فکر وکی چي علي به بیده سوی وي نو بیرته راوگرځیدم خو چي راگرځیدم نو بیا د علي د اطاق گروف ولگیدی زه بیا ور روانه سوم خو گروف بیا بند سو.... ما فکر کوی چي علي ما ویني او ټوکې راسره کوي خو چي کله ورغلم نو هلته توره تاریکه وه ما چي کله گروف ولگوی نو د علي په اطاق کي هیڅوک نه وه خو څو شیبې وروسته یو لاس ما ولیدی چي د اطاق گروف یي بند کی خو نفر نه معلومیدی صرف یي لاس وو !

اشرف خان ډیر حیران سو بیا یي وویل: څه؟!

مسکان وویل: هو بابا هغه لاس ما خپله ولیدی چي گروف یي بند کی زما د خولي لویه چغه ووتل او تر دي وروسته نوره په ځان نه یم پوه سوې،

د مسکان د خبرو په اوریدو ټول ډیر پریشانه سول د مسکان د مخ بڼه هم اوښتې وه کله چي اشرف خان د مسکان پر تندې لاس ور

(c) ketabton.com: The Digital Library

ونيوی نو حس يي کړه چي د مسکان سخته تبه ده اشرف خان ډير پريشانه سو، نيرجلاء وويل: څه خبره ده سړيه؟

اشرف خان وويل: د مسکان سخته تبه ده شپه هم ناوخته ده شايد ډاکټران ټول بيده وي نه پوهيږم څه وکم؟

کله چي د مسکان کيسه تر همدي ځايه راورسيدل نو بيا يي روحيلې او د روحيلې کليوالو ته وويل: زه مطمئينه يم چي په هغه ورځ ناروغه زه وم خو سختۍ پر علي تيريدلې،

روحيلې وويل: هغه څنګه؟

مسکان وويل: په هغه شپه زما پلار اشرف خان او کورنۍ مي لا هم په داغه تشويش کي وه چي په دي وخت کي په کور کي د موټر بږغ سو کله چي زما کورنۍ وکتل نو هغه ډاکټر وو کله چي ډاکټر کورته راغلی نو زما پلار او کورنۍ مي ډير حيران سول بيا زما پلار وويل: په دا نيمه شپه ډاکټر صاحب تاسو؟

ډاکټر وويل: اشرف خانه خو تاسو تليفون راته کړی وو چي زما لور ډيره ناروغه ده کورته ژر راسه دا دی زه هم راغلم،

اشرف خان وويل: ما خو تليفون نه وو درته کړی،

(c) ketabton.com: The Digital Library

ډاکټر وويل: عجبه ده اشرف خانه خو ستا نمبر وو ستا اواز وو نو ځنګه تا تليفون نه دی راکړی؟

اشرف خان او ټوله کورنۍ يي ډير حيران سول بيا اشرف خان وويل: هر چا چي درته کړيدی ډير ښه يي کړيدي تاسو بيخې پر ښه وخت راغلاست راځی مهرباني،

بيا مسکان کليوالو او روحيلې ته وويل: په هغه ورځ علي و ډاکټر ته زما د پلار په تليفون او اواز زنګ ور وهلی وو چي زما درملنه وسي،

روحيلې وويل: هغه څنګه؟ او علي په دي څنګه خبر سو چي ته بيريدلې يي او ناروغه يي؟

مسکان بيا خپله کيسه شروع کړل او ويويل: کله چي ډاکټر ماته دوا راکړل نو زه يو څه جوړه سوم خو د سهار په وخت کي مي بيا ډيره سخته تبه سوه مور او پلار مي ډير پريشانه وه کله چي سهار سو نو مور او پلار مي پريکړه وکړه چي ما به د پير صاحب د زيارت ملنګ ته بيايي همدا وو چي موږ د پير صاحب د زيارت پر خوا روان سولو د پير صاحب زيارت زموږ څخه يو څه زيات ليري وو پر لارې موږ په ډيري سختۍ سره هلته ورسيدلو ځکه چي پر

(c) ketabton.com: The Digital Library

لارې به يو ځل موټر خراب سو بيا به يې ټايرونه خراب سول.....
دا ځکه داسې کيدل چې هلته موږ په يو راز خبريدلو خو خير کله چې موږ هلته ورسيدلو نو زما پلار د ملنګ بابا د يو مُريد څخه پوښتنه وکړه چې ملنګ بابا چيرې دی؟

د ملنګ بابا مُريد وويل: ملنګ بابا دا څو شيبې مخکې ولاړی د ښار خواته يو ځوان راغلی او ملنګ بابا ته يې وويل چې ستا زوی په بازار کې ټکر کړيدی نو ملنګ بابا هلته ورغلی،

اشرف خان وويل: نو څه وخت به راسي؟

مُريد وويل: نه پوهيږم شايد ژر رانسي خو تاسو دلته انتظار سی ممکين راسې،

اشرف خان او نيرجلاء ډير پريشانه سول چې دا بيا څنګه پيښه سوه چې بله ورځ ملنګ بابا نه تلی نن چې زموږ پکار سو ولاړی، خو دوی هلته ملنګ بابا ته په تمه سول ساعتونه تير سول خو د ملنګ بابا درک نسو معلوم لمر خپلې شغلې او وړانګې سره ټولولې او مخ پر زوال روان وو نيرجلاء و اشرف خان ته وويل: سړيه نن به ولاړ سو بيابه سبا ورته راسو شپه کيږي بيا،

(c) ketabton.com: The Digital Library

اشرف خان وویل: رښتیا هم خو مسکان به نن شپه بیا د سختې تبې په تکلیف وي،

نیرجلاء وویل: خیر دی نن شپه به لا یو رکم تیره کړو بیابه سبا ورته راسو،

اشرف خان وویل: صحي دی درځی چې ځو نو!،

کله چې دوی روانیدل نو په دې وخت کې ملنګ بابا را ورسیدی تر روغبړ وروسته اشرف خان ورته وویل: ملنګ بابا ستاسو په زوی مې ډیره خوا بده سول چې ټکر یې کړیدی،

ملنګ بابا وویل: نه نه زوی مې ټکر نه وو کړی هغه رک روغ وو یو نااشنا ځوان راغلی ویل ستا زوی ټکر کړیدی خو هغه روغ جوړ وو هیڅ نه وه په سوې هغه ځوان ټوکې راسره کولې،

اشرف خان وویل: الله دې داسې ناپوه ځوانانو ته هدایت وکړي،

ملنګ بابا وویل: هو امین خو ښه سو زوی مې هم د ډیر وخت وروسته ولیدی زه د هغه ځوان څخه هیڅ نه یم خوابدی،

اشرف خان وویل: الله دې تاسو خوشحاله لري ملنګ بابا،

(c) ketabton.com: The Digital Library

ملنګ بابا وويل: مننه اشرف خانه خو تاسو دلته څه کوی خيريت وو؟

اشرف خان وويل: ملنګ بابا مسکان لور مي تير ماښام په کور کي بيريدلي وه اوس ډيره سخته ناروغه ده،

ملنګ بابا مسکان ته وکتل او تر څو شيبو وروسته يي وويل: زما سره راځی!،

اشرف خان مسکان نيرجلاء او د مسکان دوه اکاګان په ملنګ بابا پسي روان سول، ملنګ بابا خپل دربار ته ننوتی او پر خپل تخت کښينستی او مسکان ته يي وويل: لورې دلته زما و مخته کښينه!

مسکان د ملنګ بابا مخته کښينستل، ملنګ بابا خپل غټ کتاب راواخيستی او خلاص يي کی، ملنګ بابا به يو وار مسکان ته وکتل او بيابه يي کتاب ته وکتل او کلمات به يي ويل، څو وارې يي همداسي وکړه وروسته يي کتاب بند کی او اشرف خان ته يي وويل: اشرف خانه ستاسو کور ته يو ارواح راغلي ده،

په دې سره ټول ډير حيران او وارخطاء سول بيا ملنګ بابا وويل: وارخطاء کيږی مه ځکه چي هغه ارواح ستاسو په لور هيڅ نسي

(c) ketabton.com: The Digital Library

کولای هغه ډیره ارامه او بې ازاره ارواح ده دا ستاسو د لور چې سخته تبه ده دا د بیري تبه ده هغه هیڅ نه دي په کړي،

د اشرف خان او کورنۍ یې زړونه څه نرم سول او بیا تر ځو شیبو وروسته دوی د ملنګ بابا څخه رخصت واخیستی او د کور پر طرف روان سول، مسکان په موټر کې د دروازې خواته ناسته وه د موټر هنداره یې کښته کړې وه او یو لاس یې دباندې ځړولی وو او پر لارې یې لیرې لیرې ساحو ته کتل، مسکان په فکرو کې غرقه وه چې یو دم یې هغه لاس چې دباندې یې ځړولی وو یو چا پخپل لاس کې ونیوی په دې سره مسکان وغورځېدل او لویه ناره یې وکړه او د پلار په غیږ کې یې سر پټ کی په دې سره د مسکان اکا موټر ودروی اشرف خان د مسکان پر طرف وکتل او ویویل: څه خبره ده لورې؟

مسکان تر ځو شیبو وروسته وویل: بابا زما لاس یو چا ونیوی،

اشرف خان و مسکان ته دلساپې ورکول او بیا یې ورته وویل راسه زما او د مور په مینځ کې دې کښېنه وروسته اشرف خان د موټره کښته سو د موټر دباندې یې شاوخوا وکتل او تر ځو شیبو وروسته موټر ته پورته سو او روان سول تر یونیم ساعت مزل وروسته

(c) ketabton.com: The Digital Library

کورته راورسیدل کله چي د موټره کښته سول نو ویلیدل چي د کور د ودانۍ په زینو کي علي ناست دی او د دوی په لیدو ولاړ سو ښه راغلاست یي ورته ووایه، مسکان د علي په لیدو په زړه کي خوشحاله سوه او څو شیبې یي د علي په سترګو کي خپلي سترګې ښخې کړي وې وروسته اشرف خان نیرجلاء ته وویل: نیرجلاء مسکان خپل اطاق ته ورسوه!،

مسکان او نیرجلاء ولاړل علي او اشرف خان یوازې پاته سول بیا علي اشرف خان ته وویل: سلطان کیسه راته وکړه په مسکان مي ډیره خوا بده سول خیر الله مهربانه دی هغه به هر څه سم کي تاسو فکر مه خرابوی خان صاحب،

د اشرف خان تر سترګو اوښکې روانې سوې بیا یي په ژړا وویل: علي مسکان زما یوه لور ده تر ځان هم ډیره راباندي ګرانه ده که په هغې څه وسوه نو زه به څه کوم؟

علي د اشرف خان لاس خپل پلاس کي ونیوی بیا یي ورته وویل: خان صاحب په مسکان به هیڅ نکیږي دا زما ستا سره وعده ده که خدای نکړه کوم مصیبت پر مسکان راتلی نو د هغه مصیبت مخته

(c) ketabton.com: The Digital Library

به زه ځان ور واچوم زه الله د همدې لپاره را لیږلی یم چې ستاسو ساتنه وکم،

اشرف خان خپلې اوښکې پاکې کړې او بیا یې وویل: علي ملنګ بابا ویل چې زموږ په کور کې ارواح ده ته د ځان سره احتیاط کوه او ته به نور دننه زموږ سره اوسیږې،

علي موسکی سو بیا یې وویل: خان صاحب ارواح مرواح نسته مړه سوي خلک بیرته نه راځي او دا د هر چا په خبرو باور مکوی،

اشرف خان وویل: نه نه علي ملنګ بابا ډیر ستر ولي او پرهیزګاره سړی دی،

علي وویل: پوهیږم خان صاحب خو خبره داسې ده که ارواح وي هم هغه چاته ازار او تکلیف نسي ور رسولای دا د انسانانو بیره دوی په تکلیفوي اصل کې ارواح یې نه په تکلیفوي،

اشرف خان وویل: هو بلکل ملنګ بابا هم همداسې ویل،

شپه تیاره سوې وه اشرف خان د علي سره تر باندار وروسته لومړی د مسکان اطاق ته ورغلی او د مسکان د صیحت پوښتنه یې وکړه او بیا خپل اطاق ته ولاړی او بیده سو، شپه ډیره ناوخته سوې وه خو مسکان پر کټ همداسې روڼې سترګې پرته وه خوب نه ورتلی ځو شیبې وروسته مسکان د کټ څخه پورته

(c) ketabton.com: The Digital Library

سول او د کلکین خواته روانه سول کله چي يي په کلکين کي دباندي وکتل نو ويليدل چي علي د کور په پارک کي ناست دی او په کمپيوټر کي مصروف دی، مسکان د اطاق څخه ووتل او د علي پر طرف ور روانه سول کله چي علي ته ور ورسيدل نو علي ته يي سلام ووايه علي د مسکان د سلام تر جواب وروسته وويل: اووه ته تر اوسه نه يي بيده سوې مريضه هم يي؟

مسکان وويل: خوب نه راتلی،

علي د چوکۍ يو اړخ مسکان ته ور ايله کی او ورته ويويل: راسه مهرباني کښينه،

مسکان هم د علي ترڅنګ کښينستل بيا علي وويل: مريضې دي اوس څنګه ده؟

مسکان وويل: اوس څه ناڅه سمه يم،

علي موسکی سو بيا يي وويل: نو تا زما په اطاق کی په نيمه شپه څه کول؟

مسکان وويل: زما طبعيت خراب وو چي ته چيري وي تر دومره ناوخته پوري،

علي وويل: د کله چي د خان صاحب مرستيال تللی دی د هغې ورځې راهيسي مي په دفتر کي کارونه ډير زيات سويدې نو ځکه کله کله هلته پاته سم خو ته زما په اړه هيڅ انديښنه مکوه،

(c) ketabton.com: The Digital Library

مسکان وويل: نه نه علي زيات کارونه مکوه صيحت ته دي په تاوان تماميږي زه سبا بابا ته هم وايم چي تا د زياتو کارو څخه منعه کي،

علي وويل: نه خان صاحب خو ما نه مجبوره کوي چي زه بايد زيات کار وکم خو د خان صاحب کمپنۍ د څو مياشتود پاره سخت کار ته ضرورت لري تر هغه وروسته به تر کلونو کلونو پوري په ډير لوړ معيار او په پرمختګ کي رواني وي غواړم ژر دا کارونه سرته ورسوم معلومه نه ده چي تر څه وخته به زه همدلته يم نه غواړم کارونه نيمګړي پريږدم،

مسکان وويل: علي ته ځي؟

علي وويل: نو څه کوم دا خو مي د پلار کور نه دی چي تل به پکښي اوسيږم،

مسکان وويل: نو ولي موږ ستا هيڅ نه يو؟

علي موسکی سو او بيا يي وويل: نه نه داسي خبره نه ده خبره داسي ده چي زه د ځان واک نلرم چي چيري ولاړ سم يا نه چيري څومره و اوسيږم که مي په واک کي وای نو ما به تاسو هيڅکله نه وای پري ايښي کاش چي ما کولای سوای چي دلته پاته سوی وای،

علي مسکی سو او بيا يي وويل: خو کيدای سي چي ستا تر واده پوري همدلته يم،

مسکان څه خپه غوندي سوه بيا علي وويل: څه وسوه؟

مسکان په غوسه وويل: هيڅ نه،

(c) ketabton.com: The Digital Library

علي بیا وویل: وایم خو څه وسوه دا د واده په خبره غوسه سوې نو ته واده نکوي؟

مسکان تر څو شیبو وروسته وویل: زه ستا سره نور خبري نکوم،

علي وویل: اځه سمده بخښنه غواړم بیا داسي خبري نکوم چي ستا طبعیت په خراب سي که اوس هم خبري نکوي نو ستاسو د کور هغې ارواح ته وایم چي راسي او ودي خوري،

مسکان وویل: زه د ارواح او بلاوو څخه نه بیریږم،

علي وویل: هو نو یوه بلا د بلي بلا څخه رښتیا هم نه بیریږي،

علي موسکی سو خو مسکان ډیره په غوسه سوه بیا علي وویل: بخښنه غواړم ټوکې مي کولي،

علي کمپیوټر بند کی بیا یي مسکان ته وویل: که ته نه بیدیږي نو راسه یو کیسه درته وکم زه خبر سوی یم چي ستا د کیسو اوریدلو سره ډیره مینه ده که څنګه؟

مسکان لا هم غوسه وه خو بیا یي وویل: ښه شروع یي که،

علي وویل: انو ورته غوږ سه.....،

علي په کیسې ویلو شروع وکړه کله چي کیسه اوږده سول نو د مسکان سترګې له خوبه ډکې سوې یوي او بلي خواته به ځنګیدل اخیر کي خوب باندي غالبه سو او کرار کرار یي سر د علي پر خوا کږیدی دا وو چي سر یي د علي اوږې ته ورسیدی او هلته بیده سول علي د مسکان ددي حالت په لیدو موسکی سو بیا یي

(c) ketabton.com: The Digital Library

خپلي سترګې د مسکان د مخ په ښکلا کي ښخې کړي تر ځو شیبو وروسته یي د مسکان څخه مخ واړوی او د آسمان طرف ته یي وکتل او تر سترګو یي اوښکي روانې سوې، تر څو ساعتو وروسته د سهار د مرغانو اوازونه خپاره سول په دي سره د مسکان سترګې خلاصې سوې خو چي ویکتل چي د علي پر اوږه پرته ده نو ژر یي سر پورته کی او علي ته یي په حیرانتیا وویل: علي ایا ته زما په خاطر ټوله شپه دلته ناست وې؟

علي وویل: اوس مي نو څه کړی وای خپه کړې مي وې سزا خو به مي لیدل،

مسکان وویل: علي زه ډیره بخښنه غواړم باور وکه چي هیڅ په ځان پوهه نسوم چي څنګه بیده سوم او ستا پر اوږه مي سر کښیښنوی،

علي وویل: نه نه تا خو ماته سزا راکول د تیر ماښام په توندو خبرو،

مسکان موسکۍ سوه بیا یي وویل: داسي نه ده علي زه ستاسو په خبرو نه یم خپه سوې،

علي وویل: ډیر ښه چي نه یي خپه سوې دا راته ووایه چي اوس دي صیحت څنګه دی؟

مسکان وویل:اوس ډیره ښه یم،

علي وویل: د خدای ﷻ مهرباني ده راځه زه به دي تر اطاقه ورسوم،

(c) ketabton.com: The Digital Library

علي خپل لاس مسکان ته ونیوی تر څو مسکان یي لاس ونیسې او ولاړه سي کله چي مسکان د علي لاس ونیوی نو څو شیبې ډیره حیرانه وه او د علي لاس ورته ډیر اشنا معلوم سو،

علي وویل: څه وسول؟

مسکان تر څو شیبو وروسته وویل: هیڅ نه،

وروسته مسکان د علي سره روانه سول مسکان خپل اطاق ته ولاړل او علي خپل اطاق ته ولاړی کله چي د سهار د ناشتې وخت سو نو خدمتګار سلطان د علي د اطاق دروازه ور وټکول او ویویل: علي صاحب خان صاحب وایي چي ناشتې ته راسه،

علي وویل: سمده ته درځه زه پسي درځم،

تر څو شیبو وروسته علي د ناشتې و میز ته راغلی تر روغبړ وروسته اشرف خان وویل: علي مسکان راته وویل چي ته د کمپنۍ د کارو په خاطر ټوله شپه ویښ وې،

علي وویل: څه مهم پلانونه وه خان صاحب چي باید ژر مي سرته رسولي وای،

اشرف خان وویل: علي ماته کمپنۍ ستا تر صیحت نه ده مهمه که مي بیا د کمپنۍ په کارو کي د شپې تر ناوخته ویښ ولیدلي نو ډیر به درڅخه خپه سم،،

علي وویل: نه خان صاحب د تیري شپې کار یي یو څه زیات وو نو ځکه ورته ویښ وم نور یي زیات کار نه دی پاته هغه د ورځې ان شاءالله سرته رسیږي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

اشرف خان وویل: په کومه کمپنۍ کې چې مشر په خپل دفتر کې حاضر نه وي د هغې کمپنۍ کارونه او پرمختګ تر ډېره حده سُست او کمزوري وي خو په هره کمپنۍ کې چې ستا په رکم کارکونکی وي نو په هغه کمپنۍ کې د مشر حضور یا نه حضور هیڅ فرق نکوي او نه هم پر کمپنۍ کوم تاثیر اچوي،

علي وویل: نه نه خان صاحب زه خو صرف خپل مسؤلیت ادا کوم تر نورو زیات کار ما هم نه دی کړی،

اشرف خان وویل: علي د کومي ورځي چي ته زما کمپنۍ ته راغلی یي نو زما کمپنۍ یو مخ پر ګټه رواني دي،

نیرجلاء وویل: نو چي دومره زیاته ګټه یي در رسولي ده معاش هم یو څه زیات ورکوي که نه؟

اشرف خان موسکی سو بیا یي وویل: هغسې خو چي علي ووایي ټوله تر قربان دي معاش خو چي هر څومره زیات وي بیا هم لږ وي زه خو علي ته په هره ګټه کي نیمایي برخه ورکوم خو علي سرزورې کوي او هیڅ نه غواړي،

نیرجلاء علي ته وویل: ولي علي آیا ته پیسو ته ضرورت نلري ته به هم سبا خپل ژوند جوړوې ښځه او کوچنیان به دي وي ته که څه ته ضرورت نلري هغوی خو بیا ضروریات لري نو،

علي وویل: ستاسو خبره صحي ده خاله خو اوس وخت کي کمپنۍ کار او پیسو ته ضرورت لري زما کوچنیان او ښځه به څو کاله وروسته راځي او پیسو ته به یي ضرورت پیدا کیږي خو د کمپنۍ پیسو ته اوس اړتیا ده که یي همداسي پریږدو اوس

(c) ketabton.com: The Digital Library

چي په لږو پیسو جوړیږي او پرمختګ کوي ځو کاله وروسته به پنځه چنده زیاتي پیسې په جوړیدو وغواړي،

اشرف خان وویل: آفرین علي که څه هم په عمر کم یي خو خبري او تجریبې د ډیر پوخ عمره او پوهو خلکو کوې کمپنیو ولا په داسي ځوانانو پسي په آسمان کي ګوري خو ماته خدای پر مځکه راکی،

اشرف خان او علي تر څه خبرو وروسته دفتر ته ولاړل او هلته یي پر ځو نوي موضوعاتو د کارکونکو سره خبري وکړي اشرف خان پوهیدی چي علي دده کمپنۍ ته ډیر پرمختګ ورکولای سي نو ځکه یي هره مشوره د علي سره کول او د کمپنۍ ټولي چاري یي علي ته وسپارلې علي به د کمپنۍ د کارو تر څنګ د کلیوالو سره هم هر اړخیزي مرستې او کمکونه کول د کلي پر خلکو علي ډیر ګران وو او ډیري دعاوي به یي ورته کولي علي د اشرف خان په کمپنۍ کي تر ځو میاشتو سختو کارو وروسته یو ورځ د اشرف خان مختته ته د کمپنۍ ټول مهم اسناد کښیښول او اشرف خان ته یي په کمپیوټر کي د کمپنۍ د پرمختګ د ګراف د ایښولو سره وویل: دا دی خان صاحب ستاسو کمپنۍ اوس په داسي مقام کي ده چي تر کلونو کلونو پوري به هیڅ تاوان ونه ویني او په دي کلونو کي به خاص په ګټه کي روانې وي ځوک به یي سیال نسي پیدا،

کله چي د مسکان کیسه تر دي ځایه را ورسیدل نو د مسکان اواز د ژړا پځیر سو او بیا یي وویل: کاش چي د کمپنۍ کارونو کلونه کلونه نور هم وخت نیولی وای،

(c) ketabton.com: The Digital Library

روحیلۍ وویل: ولي؟ چي د کمپنۍ کارونه خلاص سول نو بیا څه وسول؟

مسکان وویل: همدا زموږ د جدایۍ سبب سو ځکه د هغه هدف یوازې زموږ او د نورو خلکو سره کمک کول وه،

روحیلۍ وویل: تاسو څنګه جدا سواست ایا تا د هغه سره مینه کول؟

مسکان وویل: هو ما د علي سره ډیره مینه کول،

روحیلۍ وویل: آیا علي هم ستا سره مینه کول؟

مسکان وویل: کیدای سي،

روحیلۍ وویل: کیدای سي بیا څنګه؟ آیا هغه تاته یا تا و هغه ته د مینې اظهار نه دی کړی؟

مسکان بیا په کیسې شروع وکړه او ویویل: کله چي علي او پلار مي د کمپنۍ د کارو څخه فارغه سول نو تر څو ورځو وروسته مي والدین سره کښینستل پلار مي مور ته وویل: ښځې فکر کوم د مسکان په زړه کي د علي د پاره مینه پیدا سویده خو علي فکر نکوم چي د مسکان سره د میني پلان دي ولري څه کوو ایا د علي سره دا خبره شریکوو که څنګه؟

نیرجلاء وویل: نه پوهیږم خو شاید د علي په زړه کي هم مسکان ځای ولري هغه به په دي خاطر مسکان ته یا موږ ته نسي ویلای چي داسي نه موږ یي بده وګڼو،

(c) ketabton.com: The Digital Library

اشرف خان وویل: شاید همداسي خبره وي نو راسه نور به وخت د لاسه نه ورکوو لومړی به خبره د مسکان لور سره شریکه کو چي آیا مور ورته ووایو علي ته که ته پخپله ورته وایي،

نیرجلاء وویل: صحي دی نو راځه چي ورته ووایو،

نیرجلاء او اشرف خان دواړه د مسکان اطاق ته ورغلل اشرف خان مسکان ته وویل: مسکان چي یو پوښتنه درڅخه وکم صحي جواب یي راکوې؟

مسکان وویل: هو بابا ولي نه،

اشرف خان وویل: آیا ته د علي سره مینه کوې او غواړي چي واده ور سره وکي؟

مسکان ددي خبري په اوریدو موسکی سوه تر څو شیبو وروسته یي وویل: هو بابا،

اشرف خان وویل: آیا تا او علي ددي په اړه خبري کړیدي؟

مسکان وویل: نه بابا او علي داسي نه معلومیږي چي زما سره دي مینه ولري،

اشرف خان وویل: مور دي ویل شاید هغه په دي خاطر تاته یا مور ته نه وایي چي داسي نه مور یي بده وګڼو زمور نیت دی چي نن مور یا ته خپله ورته ووایي زه وایم تر مور ته ښه یي چي خپله ورته ووایي،

(c) ketabton.com: The Digital Library

مسکان وویل: سمده بابا اوس ناوخته دی سهار به ورته ووایم اوس چي علي راسي شاید ستړی وي ښه دی چي استراحت وکي بیا به پر کراره ورته ووایم سبا ته،

اشرف خان وویل: سمده لورې خو سباته حتماً ورته ووایه علي ډیر ښه هلک دی داسي هلک به بیا ته هیڅکله نکي پیدا،

مسکان وویل: بلکل بابا علي ښه هلک دی هغه به تل ما خوشحاله وساتي،

تر څه نور بحث وروسته نیرجلاء او اشرف خان خپل اطاق ته ولاړل او بیده سول خو مسکان د علي په انتظار وه خو علي تر ډیره وخته نه راغلی څو شیبې وروسته د مانۍ دروازه خلاصه سول کله چي مسکان ورته وکتل نو سلطان وو، مسکان دباندي ووتل او د سلطان څخه یي پوښتنه وکړه: سلطانه مازدیګر تا او علي یو ځای سره ولاړاست اوه؟

سلطان وویل: هو اغلې،

مسکان وویل: نو علي څه سو؟

سلطان وویل: په دا څو ورځو کي د باران اټکل سویدی علي د کلیوالو سره په ویالو جوړولو اخته وو ماته یي ویل چي ته ولاړ سه زه بیا ناوخته درځم کلا ته،

مسکان وویل: ته دا ستا ځراغ راکه ماته،

سلطان وویل: څه کوې اغلې؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

مسکان وویل: زه هم د کلیوالو سره مرسته کوم اخیر زما هم کلیوال دي،

سلطان وویل: اغلې شپه ده زه هم در سره ځم،

مسکان وویل: نه نه ته ورسه استراحت وکه زه یوازې ورځم،

سلطان څراغ ورکی او مسکان د نارنج کلا څخه ووتل مسکان غوښتل علي ته ځان ور نیږدي کي او د هغه سره د باندار موقع پیدا کي او علي ته د مینې احساس ورکي نو ځکه یوازې او په شپه په علي پسي ورغلل، مسکان تر څه مزل وروسته علي او کلیوالو ته ور نیږدي سول، علي د کلیوالو سره په کار مصروفه وو او کلیوالو ته یي د مځکو او ویالو پلانونه ور جوړول چي سترګي یي د مسکان پر څراغ وبریښیدلي کله چي یي ورته وکتل نو ویلیدل چي مسکان ده، علي کلیوالو ته د کار کولو وویل او خپله د مسکان پر خوا ور روان سو کله چي دواړه سره مخ سول نو علي وویل: دلته څه کوې په دا شپه؟

مسکان وویل: ته څه کوې؟

علي په غوسه وویل: ما ستا څخه پوښتنه وکړه،

مسکان وویل: په غوسه کیږي ولي؟

علي وویل: نو دا وخت دی چي ته دباندي راوځي دا که په تا یو څه سوې وای،

مسکان وویل: ته خو یي نو تا به ژغورلې وای،

علي وویل: مسکان دا وخت د ټوکو نه دی،

(c) ketabton.com: The Digital Library

مسکان وویل: پر لارې چې را روانه وم نو ډېر ښو ډبرې مې پلاس کې نیولې وې،

علي موسکې سو او بیا یې وویل: لیونۍ!! فکر کوم دومره زیاته به بیریدلي هم که هر څوک په مخ در رغلی وای بس مړ کوی به دي،

مسکان په خندا سول او ویویول: هو نو،

بیا علي وویل: زما سره راځه لږ کار پاته دی چي دا وکم بیا به ولاړ سو،

مسکان وویل: سمده علي،

علي بیا د کلیوالو سره په کارو مصروفه سو او مسکان یو اړخ ته د نورو ښځو سره کښېنستل خو فکر یې ټوله په علي کي وو مسکان علي ته کتل او د هغه په لیدو به ډېره خوشحاله کیدل او موسکۍ کیدل به علي به هم کله کله مسکان ته کتل او موسکی کیدی به تر څو شیبو وروسته عالي د کلیوالو څخه رخصت واخیستی او د مسکان پر طرف ور روان سو کله چي مسکان ته ور ورسیدی نو هغې ته یي وویل: اغلې مسکان شهزادګۍ ځو؟

موسکان موسکۍ سوه بیا یي د کلیوالې ښځو څخه رخصت واخیستی او د علي سره روانه سول تر څه تګ وروسته علي مسکان ته وویل: مسکان تابه تر کوره ورسوم زه یو میلمستیا ته خبر یم د ملګرو باندار دی هلته ځم هغوی به ماته په تمه یي،

مسکان وویل: زه هم ستا سره ځم،

(c) ketabton.com: The Digital Library

علي وويل: یا ته زما سره نسي تللای ستا او د هغو ډیره سره لیري ده،

مسکان وویل: ولي هغه پیریان دي که ارواحونه چي زما ور سره لیري ده،

علي وویل: مسکان هغه ځای لیري هم دی او هلته به ستا هیڅ طبعیت نه وي سم،

مسکان وویل: علي ته پوهیږي چي زه کله ضد ونیسم بیا مي هیڅوک نسي څني اړولای ما درته وویل چي ځم در سره نو ځم،

علي څو شیبې مسکان ته کتل او بیا یي وویل: سمده خو په یوه شرط،

مسکان وویل: کم شرط ښه وایه زما قبول دی،

علي وویل: وروسته یي درته وایم،

څه لیري د یو کلیوال موټر را روان وو علي د دریدو ورته وویل کله چي هغه ودریدی نو د عاقِلې خاوند پهلوان وو چي کورته روان وو تر روغبړ وروسته علي ورته وویل: پهلوانه ستا موټر مي داسي د دوو درو ساعتو لپاره پکار دی،

د عاقِلې خاوند د موټره راکښته سو او علي ته یي وویل: دا دی علي وروره تر هره وخته چي یي بیایي ستا په خدمت کي دی،

علي د عاقِلې د خاوند څخه مننه وکړه او بیا یي مسکان ته وویل: راځه کښینه!

(c) ketabton.com: The Digital Library

مسکان په موټر کي کښېنستل او روان سول مسکان علي ته وويل: خو د بابا موټران په کور کي ولاړ وه په هغو کی به مو يو را روان کړی وای،

علي وويل: اوس شپه ده د موټر په رڼغ به د کورنی ټول غړي بدخابه سوی وای او ستا مور او پلار هم نو بيابه يي زما سره هم نه وای پری ايښي چي تللې وای،

مسکان وويل: دا خو ولا ښه فکر دی،

تر څو شيبو وروسته علي موټر ودروی او مسکان ته يي وويل: شرط اوس درته وايم،

مسکان وويل: مهرباني،

علي وويل: مخ دي وګرځوه،

مسکان خپل مخ وګرځوی علي يو ټوکر د مسکان پر سترګو ور وتړی، مسکان حيرانه سول ويويل: علي دا څه کوې؟

علي وويل: پوښتنه نه تا ويلي وه چي شرط زما قبول دی اوس تر هغه وخته سترګو ته لاس مه ور وړه او مه يي خلاصوه تر څو چي زه درته ونه وايم،

مسکان وويل: سمده خو لږ ژر راته ووايه،

علي وويل: سمده،

تر څه مزل وروسته علي موټر ودروی او مسکان ته يي وويل: ګوره سترګي مه خلاصوه،

(c) ketabton.com: The Digital Library

مسکان وویل: سمده،

علي د موټره کښته سو او د مسکان دروازه يي خلاصه کړل او مسکان يي د موټر څخه راکښته کړل بيا يي روانه کړل مسکان څه ناڅه ږغونه اوريدل وروسته داسي معلومه سوه ورته چي د خلکو بانډار او ميلمستيا ته يي راورسيدل کله چي دواړه را ورسيدل نو د ميلمستيا ميلمانه ټول چپ سول او حيران حيران يي علي او مسکان ته کتل د مسکان سترګي لا هم پټې وي بيا علي پر خپلو شونډو ګوته ونيول ملګرو ته يي د چوپ کيدو اشاره وکړه هغوی ټول چوپ سول وروسته علي د مسکان د سترګو څخه ټوکر ليري کی او بيا يي تر لاس ونيول او خپلو ملګرو ته يي ور نيږدي کړل، مسکان ته هغوی څه بل ډول ور معلوم سول په هغوی کي څو ښځې او نور ټول نارينه وه او يو کوچنی هلک ور سره وو چي ډير غمجن او زهير معلوميدی، علي خپلو ملګرو ته وويل: ملګرو دا مسکان ده هغه ما چي يي تاسو ته په اړه ويلي وه او مسکان دا زما ملګري احمد، زبير، شعيب، جلال، عابد، ظاهر، قدوس، اتحاد، اکرم او سهيل دي،

مسکان او د علي ملګرو روغبړ سره وکی د علي ملګري ډير خوشحاله وه تر روغبړ وروسته علي هغه کوچنی چي ډير غمجن وو په خپل غيږ کي راپورته کی او ورته ويويل: اوه زما عباس شهزاده ته بيا ولي داسي خپه يي؟

عباس په زهيرانه اواز وويل: علي کاکا تا زما مور نه راوستل هر واري وعده وکي خو راينولي،

(c) ketabton.com: The Digital Library

علي حيران سو او د مسکان خواته يي وکتل بيا يي وويل: هغه زه نسم راوستلای زويه هغه هغه لوړ رب راوستلای سي هر څه د هغه په واک کي دي،

عباس وويل: سمده زه نور هغه ته وايم بيا تاته نه وايم،

علي وويل: سمده خو زما د خوا هم ورته ووايه چي علي کاکا وای ته پر ما ډير ګران يي،

عباس وويل: سمده علي کاکا،

ټول په ميلمستيا او بانډار بيرته مصروفه سول علي مسکان ته وويل: دا کوچنی عباس نوميدی په پنځه کلنۍ کي د موره څخه جلا سو ټکر يي کړی وو د موټر سره،

مسکان وويل: دده مور؟

علي وويل: يا ده کړی وو؟

مسکان وويل: نو مور يي ولي ورڅخه جلا سوه؟

علي څو شيبې چپ وو بيا هغه دوو ښځو مسکان تر لاس ونيول او د ځانو سره يي يو بغلته کښينول يوي وويل: مسکان زه فاطمه يم،

او بلي وويل: مسکان زه عايشه يم،

فاطمې وويل: مسکان ته د علي سره څنګه پيژني؟

مسکان وويل: علي زموږ په کلاء کي اوسيږي،

مسکان وويل: علي ستاسو څه کيږي؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

فاطمې وویل: علي زمونږ همسایه دی او دا دلته چي سره راټول سوي یو مونږ ټول همسایګان یو،

مسکان وویل: اوه ډیر ښه ستاسو کورونه چیري دي؟

فاطمې وویل: دلي نیږدي دي،

عایشې وویل: مسکان ته علي ورور دلته څنګه راوستلي؟

مسکان وویل: ما او علي د کلیوالو سره مصروفه وو بیا علي وویل چي ته کورته ولاړه سه زه څم د ملګرو میلمستیا ته ما ورته وویل چي ما هم در سره بوځه خو هغه نه راوستلم بیا ما سرزورې کول اخیر علي مجبوره سو رایوستلم،

عایشې وویل: مسکان کله کله راځه ما او فاطمې ډیر دیغت کړیدی مونږ تر دي ځای دباندي اجازه نلرو یوازې علي ورور د دباندي تلو اجازه لري،

مسکان وویل: تاسو او دا نور ولي؟

عایشې وویل: هغه......

عایشې خبره کول چې فاطمې وویل: خیر دا پریږده مسکان ته دا راته ووایه چي علي ورور خو به پر تا مین سوی نه یي،

په دي خبره درو سرو وخندل بیا مسکان وویل: ستاسو علي ورور خو ډیر مغروره دی هغه به په ژوند کي پر هیچا نسي مین،

په دي خبره بیا درو سرو وخندل فاطمې وویل: یا داسي نه ده چي علي ورور مغروره دی هغه صرف هغه کارونو ته فکر

(c) ketabton.com: The Digital Library

کوي چي نورو ته يي ګټه رسيږي علي د ځان لپاره هيڅ نکوي او نه يي هم کولای سي،

مسکان موسکۍ سوه بيا يي وويل: مينه خو بايد وکي که نه نو همداسي د خلکو په کارو کي به سپين ږيری سی او واده به ونکي،

عايشې وويل: علي ورور ډير ښه هلک دی هغه تل موږ پخپلو خبرو خوشحاله ساتي علي زموږ لپاره الله پاک د جنت يو نعمت ګرځولی دی خو هغه زيات وخت دباندي تيروي د خلکو سره په مرستو موږ ته بس يوه ورځ راباسي همدا نن ورځ،

مسکان وويل: د علي کورنۍ چيري ده؟

فاطمې وويل: زموږ د ټولو کورنۍ دلته نه اوسيږي هغوی بس زموږ ديدن ته کله کله راځي د علي مور او ورور هم په اوونۍ کي يو ځلي راځي،

مسکان وويل: تاسو لکه چي محصلين ياست؟

فاطمې وويل: هو بس همداسي يي وبوله،

تر څو ساعتو باندار وروسته علي د مسکان پر طرف را روان سو او مسکان ته يي وويل: اغلې مسکان شپه ناوخته ده ځو نه نور؟

مسکان وويل: د عايشې او فاطمې څخه مي زړه نه غواړي چي ولاړه سم،

(c) ketabton.com: The Digital Library

علي وویل: درځه نور که دي مور او پلار راکښینستلي وه نو هغوی به ډیر زیات پریشانه سي چي ته چیري یې نو باید د هغوی تر راکښینستو مخکې ځان ورسوو،

مسکان وویل: سمده،

علي وویل: ته د دوی سره خدای په امانی وکه او زه به د هغه نورو ملګرو سره،

عایشې او فاطمې په زهیرانه لهجه مسکان ته وویل: مسکان کله کله راځه مور. ډیر دیغت کړیدی پام به مو په بله وي در سره،

مسکان ورته وویل: سمده وعده کوم چي حتماً به راځم،

عایشې وویل: مسکان ډیره بخښنه غواړو زمور. سره داسي څه نسته چي تاته یي په تحفه کي درکو که نه میلمه خالي لاس پریښودل مور. ته هیڅ خوند نه راکوي،

مسکان وویل: نه نه ماته ستاسو باندار تر هر ډول تحفې ښه خوند راکی خو ما وبخښی چي تاسو ته مي تحفه نه راوړل ځکه چې علي داسی وخت راته وویل چي شپه وه او کور ته یي پري ایښي هم نه یم،

عایشې او فاطمې وویل: مور. هم ستا سره په باندار ډیر خوشحاله سولو،

څو شیبې وروسته علي بیا راغلی او مسکان ته یي وویل: اغلې مسکان که دي باندار خلاص سوی وي ځو؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

موسکان موسکۍ سوه بیا یي وویل: هو درځه ستا خو ډیر تلوار دی،

مسکان فاطمې او عایشې ته تر غاړې سوه او خدای په امانۍ یي سره واخیستی وروسته علي وویل: مسکان ودریږه،

کله چي مسکان ودریدل نو علي بیا د مسکان پر سترګو ټوکر ور وتړی مسکان وویل: علي دا څه کوې بس ده نور،

علي وویل: مسکان زه موټر ډیر تیز چلوم بیا بیریږي چي داسي ونه کم،

مسکان وویل: آځه سمده چي ښنګه ستا خوښه وي اوس نو زه څه درته ووایم،

کله چي مسکان او علي موټر ته پورته سول او د کور پر طرف روان سول نو مسکان وویل: علي باور وکه نن مي د فاطمې او عایشې سره ډیر سات تیر سو کاش یو څه وخت نور هم ور سره پاته سوې وای،

علي وویل: خیر که الله کول نو بیابه ورته راسو بیا ښه ډیر بانډار ور سره وکه،

د علي او مسکان تر منځ څو شیبې بانډار روان وو وروسته مسکان ته خوب ورغلی او بیده سول د موټر په ښوریدو سره مسکان د علي پر اوږه ولګیدل او هلته یي سر د علي پر اوږه کښیښوی کله چي علي ورته وکتل نو موسکی سو او د موسکان پر مخ یي لاس تیر کی، تر څو شیبو وروسته کور راورسیدی

(c) ketabton.com: The Digital Library

علي خپل لاس د مسکان پر مخ ور کښېښووی او مسکان يي وښورول او ويويل: مسکان؟ مسکان؟

مسکان وويل: ها،

علي وويل: کښېنه کور راورسيدی،

مسکان لا هم د خوبه وه د سترګو يي ټوکر ايسته کی او بيا يي پخپلو دواړو لاسو د علي لاس ونيوی او بيا بيده سول علي وويل: مسکان؟ مسکان؟

مسکان بيا سره وښوريدل او ويويل: څه دي؟

علي موسکی سو او ويويل: موسکان کور راورسيدی درځه پخپل اطاق کي بيده سه،

مسکان وويل: يا زه دلته بيديږم،

علي وويل: که دي د کورنۍ غړو په داسي حال کي وليدلي نو ستا او زما د صيحت لپاره به ښه نه وي،

مسکان موسکی سوه او د علي د اوږې څخه يي سر پورته کی او ويويل: ځه بيابه ورته ووايم چي ډير زيات خوب راباندي غالبه سوی وو،

علي موسکی سو بيا يي وويل: تاته لکه چي تر کټ زما پر اوږه ښه خوب درځي که څنګه چي زما اوږه ووينې بس پر بيده سي،

مسکان موسکی سوه بيا يي وويل: زه خو بيده يم په ځان نه يم خبره شايد ته مي خپله خپل پر اوږه زما سر را کښيږدي د موقع څخه استفاده کوې،

(c) ketabton.com: The Digital Library

عليوويل: ښه ښه اوس دي پر ما تاوان کړه خیر که دي بل وار سر زما پر اوږه کښیښنوی نو لیري دي غورځوم،

مسکان وویل: اله ته داسي ظالم یي؟

علي وويل: هو نو هم سر زما پر اوږه کښیږدي او هم وایي چي ته یي خپلي اوږي باندي کښیږدي،

مسکان وویل: اځه سمده زه ملامته یم،

علي وویل: یا یا زه ملامت یم،

مسکان وویل: آځه سمده ته ملامت یي،

مسکان او علي دواړه په خندا سول سره او بیا د موټره راکښته سول علي وویل: زه به د پهلوان موټر ور ولم،

مسکان څو شیبې لاندي کتل بیا یي وویل: علي زه غواړم سبا سهار تاته یو خبره وکم،

علي وویل: سمده تر اوسه سبا سهار ته ډیر وخت پاته دی ته ورسه خوب وکه او زه به د پهلوان موټر ورولم،

وروسته دواړو خدای په آمانی سره واخیستی مسکان خپل اطاق ته ولاړل او علي د پهلوان موټر ور وستی،

کله چي سهار سو نو مسکان ډیره په خوشحالۍ راکښینستل ژر ژر یي حمام وکی او ځان یي تیار کی او د ناشتې میز ته د کورنۍ د نورو غړو سره کښینستل چي علي هم ناست وو تر څو شیبو وروسته علي دباندي ووتی غوښتل یي چي ولاړ سي خو مسکان ور پسي ولاړه سوه مور او پلار یي پوه سول چي

(c) ketabton.com: The Digital Library

مسکان علي ته د تیر ماښام د موضوع په اړه وایي نو ډیر خوشحاله سول کله چي مسکان په علي پسي ور ووتل نو علي په پارک کي روان وو چي مسکان د شاه لخوا ږغ ور پسي وکی کله چي علي ودریدی نو مسکان په شرمانه ډول ورته وویل: علي هغه ماښام ما تاته وویل چي زه غواړم تاته سبا سهار یو خبره وکم،

علي وویل: د کلیوالو تر منځ څه جنجال دی زه به یو وار هلته ژر ځان ور ورسوم چي راغلم بیابه راته ووایي،

مسکان وویل: سمده،

علي څو شیبې د مسکان سترګو ته کتل مسکان ته داسي ور معلومه سوه چي علي ډیر خپه دی بیا یي فکر وکی چي شاید د کلیوالو په خاطر خپه وي بیا علي په زهیرانه اواز مسکان ته وویل: مسکان د الله په امان،

مسکان په موسکا ورته وویل: الله دي مل سه علي،

علي مخ د مسکان طرف ته کړی وو او د شا پر طرف روان وو بیا یو دم وګرځیدی او ولاړی،

کله چي مسکان کیسه تر دي ځایه را ورسول نو تر سترګو یي اوښکي رواني سوې روحیلې او د هغې کلیوالو ته یي وویل: په هغه ورځ علي ولاړی خو بیا هیڅکله نه راغلی،

ټول ډیر حیران سول بیا روحیلې وویل: څه؟ خو ولي؟،

مسکان وویل: ځکه چي هغه نه غوښتل مور ته منفي جواب راکي هغه زموږ سره نسوای پاته کیدلای نو ځکه یي زما د

(c) ketabton.com: The Digital Library

میني جواب هم نسوای راکولای ځکه که هغه مور ته منفي جواب راکړی وای نو زما او زما د مور او پلار زړونه به مات سوي وای هغه دا نه غوښتل چي زموږ زړونه رامات کي،

روحیلۍ وویل: نو علي ستا مینه ولي نه کړل قبوله آیا هغه ستا سره مینه نکول؟

مسکان وویل: علي زما سره مینه کول ځکه کله چي هغه تلي نو ډیر خپه وو هغه ځکه ماته تر شا بیا ونه کتل ځکه چي نه یي غوښتل خپلي اوښکې په ما وویني هغه زما سره ډیره مینه کول خو هغه مجبوره وو چي داسي وکي،

روحیلۍ وویل: څنګه مجبوره د هغه څه مجبورتیا وه؟

مسکان تر څو شیبو پوري چوپ پاته وه کلیوالو او روحیلۍ ټولو سترګې مسکان ته نیولي وې بیا مسکان وویل: ځکه چي علي انسان نه وو هغه ارواح وه،

په دي سره روحیله او ټول کلیوال ډیر حیران سول او غالمغال جوړ سو او یو د بله یي سره ویل چي دا څه وایي دا څه وایي بیا روحیلۍ وپوښتل: دا څه وایې؟

مسکان وویل: هو علي ارواح وه،

روحیله نور هم حیرانه سول بیا یي وویل: ته څنګه پوه سوې؟

مسکان تر څو شیبو وروسته وویل: کله چي علي ولاړی نو والدین او زه هغه ته په تمه وو چي کله راسي نو زه به د مینې ورته ووایم او والدین به زموږ د واده ورته ووایي موږ ورته په انتظار وو خو ماښام سو او علي نه راغلی ما ټوله شپه هغه

(c) ketabton.com: The Digital Library

ته کتل خو د علي هيڅ درک نسو معلوم کله چي سهار نو ټول کورنۍ مو ډيره پريشانه وه چي علي څه سو خو بيا هم ورته په انتظار وو چي شايد نن راسي تيره ورځ ممکين يو ځای مصروفه سوی وي خو علي نن هم نه راغلی پلار مي په کمپنۍ کي پوښتنه وکړه خو هغو ويل چي دلته هم دا دوې ورځې کيږي نه دی راغلی موږ علي ته څو ورځې انتظار وکی خو د علي هيڅ درک نسو معلوم کله چي يوه اوونۍ تيره سوه نو پلار مي وويل: داسي نه علي کومه پيښه کړي وي موږ بايد د هغه کور ته ورسو خو کور يي هم نه دی رامعلوم،

نيرجلاء وويل: ماته رامعلوم دی کله چي علي په اولو ورځو کي زموږ کره راغلی وو نو ما پوښتنه ځني وکړه چي ستاسو کور چيري دی هغه راته وويل: چي د انجينرۍ د پوهنتون پر سړک دی هلته به يي پوښتنه وکو ان شاءالله پيدا به يي کو،

اشرف خان وويل: درځی نو چي ورسو،

کله چي اشرف خان او کورنۍ يي په علي پسي روانيدل نو په دي وخت کي د اشرف خان په کلاء کليوال راننوتل او د اشرف خان مخته راغلل بيا يي وويل: خان صاحب موږ خبر سوي يو چي علي نادرکه دی؟

اشرف خان وويل: هو دا دا يوه اوونۍ کيږي چي نه دی راغلی،

کليوالو کي يو مشر وويل: خان صاحب داسي نه چي سردار خان يو څه په کړي وي که داسي وي موږ د سر په سودا علي د هغه څخه ژغورو علي چي څه زموږ سره کړيدي موږ د هغه ښه هيڅکله نه هيروو،

(c) ketabton.com: The Digital Library

اشرف خان وویل: نه پوهېږم شاید هغه څه کړي وي،

کله چي اشرف خان دا وویل چي شاید سردار خان څه کړي وي نو په دي وخت کي شاته بږغ سو: یا خان صاحب،

کله چي کلیوالو او اشرف خان ورته وکتل نو ویلیدل چي سردار خان وو کله چي دوي ته رانیږدي سو نو تر سلام وروسته یي وویل: ما د علي سره هیڅ نه دي کړي زه خپله دلته د علي د پوښتني لپاره راغلم چي درک یي معلوم کم علي یوه اونۍ مخکې شاید هغه ورځ وه چي دی بیا نه راغلی دلته په هغه ورځ پر کومو کسانو چي ما خپل کور او مځکې ګرو کړي وې د پیسو د نه ورکړي په سبب هغو موږ په زوره د کوره وایستلو زه ورونه مي او ښځه و زوی مي پر سړک ناست وو چي علي راغلی او راته ویویل: خان صاحب څه پیښنه ده؟

ما ورته وویل: علي زویه موږ تباه سوو د سرپناه ځای لا نلرو هغو کسانو چي ما کور او مځکې پر ګرو کړي وي موږ یي د پیسو د نه ورکړي په سبب د کوره وایستلو،

بیا سردار خان وویل: د علي زړه ډیر نرم او ډیر مینه ناک وو کله چي هغه زما مظلومیت او زما د زوی او کورنۍ سخت حالت ولیدی د هغه پر موږ ډیر زړه وسوځیدی بیا یي څو ورقې راکړي او په مسکا یي راته وویل: خان صاحب دا واخله ستا د کور او مځکو قبالې ما غوښتل تاسو سمې لارې ته راسی دا جنګ او دوښمنۍ پریږدی په مینه ژوند وکی دا دی اوس تاسو سم سوي یاست نو هیله کوم بیا هغه زاړه وخت ته مه ځی او یو حلال کاروبار شروع کی،

(c) ketabton.com: The Digital Library

بیا سردار خان وویل: علي ماته زما د کور او مځکو قبالې راکړي او بخښنه یي راڅخه وغوښتل زه یي په غیږ کي ونیولم او ولاړی زه په دي خاطر راغلم چي د ښه ژوند لپاره د هغه څخه مننه او د هغه د صیحت پوښتنه وکم خو کله چي ستاسو کلي ته راغلم نو دباندي ټول کلیوال ډیر خوابدي وه ما چي پوښتنه وکړه دوی ویل چي علي نادرکه دی علي زما د زوی پخیر دی باور وکی چي تر زوی هم اوس راباندي ګران دی زه به هغه ته ولي تاوان ور رسوم،

اشرف خان وویل: موږ په علي پسي ډیر پریشانه یو نو ځکه ما او کورنۍ مي غوښتل د علي د درک معلومولو لپاره د هغه کورته ورسو خو تاسو وینم چي تاسو هم په علي پسي ډیر خوابدي یاست نو بیا راځی چي ټول ورسو،

وروسته ټول د علي د درک معلومولو لپاره د هغه د کور په نیت روان سول کله چي ښار او د انجینرۍ پوهنتون ته ورسیدل نو پوښتنه پر پوښتنه یي د علي کور پیدا کی کله چي یي د علي د کور دروازه ور وټکول نو تر څو شیبو وروسته د علي ورور دروازه خلاصه کړل او د کلیوالو او اشرف خان په لیدو حیران سو بیا یي تر روغبړ وروسته وویل: خیریت دی؟

اشرف خان ورته وویل: موږ د علي د پوښتني لپاره راغلي یو،

د علي ورور تر څو شیبو وروسته دوی ته د کور ته ورتلو وویل کله چي ټول کښینستل او چای یي راوړلي، د مسکان سترګي پر یو دیوال ومښتلي چي د علي عکس پر ځړیدی مسکان د هغه په لیدو موسکۍ سوه بیا نو تر روغبړ وروسته اشرف خان وویل: علي دا څو میاشتي کیږي زموږ سره میلمه

(c) ketabton.com: The Digital Library

وو د هغه په راتلو زموږ ژوند يو بل ډول تغير وکی موږ په هره برخه کي پرمختګونه وکړل د کلونو کلونو دوښمنۍ مو په دوستۍ بدلي سوې علي نه يوازې زموږ ژوند ته تغير ورکي ترڅنګ يي د ټولو کليوالو مرسته هم کول او زموږ د ټولو زړونه يي خپل کړي وه کليوال د علي سره تر حد زياته مينه کوي خو دا څو ورځې کيږي علي نادرکه سويدی موږ او ټول کليوال ډير پسي پريشانه يو چي علي داسي نابېره څه سو؟

د علي ورور تر څو شيبو وروسته موسکی سو او بيا يي وويل: رښتيا هم زما ورور ډير خدمتګار ځوان وو او د هر چا سره به يي په ورين تندې کمک کوی د هغه سره ټولو مينه کول هغه پر ټولو ډير ګران وو؟

اشرف خان حيران سو بيا يي وويل: وو بيا څه معنا؟

د علي ورور سر کښته کی او تر څو شيبو وروسته يي په اوښکو ډکو سترګو وويل: علي دا څو کلونه کيږي چي مړ سوی دی،

په دي سره د ټولو بدنونه په ريږد سول سردار خان په حيرانتيا وويل: څه علي مړ سويدی؟

د علي ورور وويل: هو علي مړ سويدی،

اشرف خان وويل: هغه زموږ په کلاء کي چي اوسيدی نو هغه څوک وو؟

د علي ورور وويل: هغه د علي ارواح ده،

د مسکان او ټولو کليوالو تر سترګو اوښکې روانې سوې او ټول ډير ګنګ سول بيا د علي ورور وويل: د علي ارواح نه يوازې

(c) ketabton.com: The Digital Library

ستاسو سره کمک کوی بلکي د کمي ورځې راهیسې چي هغه مړ سویدی د هغه ارواح د ډیرو خلکو سره کمک کوي اول سر کي ما نه منل چي د هغه ارواح دي وجود لري خو د ډیرو خلکو تر راتګ وروسته چي د علي په اړه به یي پوښتنې کولي بیا مي ومنل چي د هغه ارواح وجود لري،

تر څه ژړاوو و خبرو وروسته اشرف خان د علي ورور ته په ژړا وویل: د علي قبر چیري دی مور. غواړو د هغه قبر ته ورسو؟

د علي ورور وویل: نن زه زیات مصروف یم سبا د پنځه نۍ او د زیارت ورځ ده سبا به ورسو،

ټولو ور سره ومنل کله چي د علي د کوره کلیوال او مسکان را روان سول نو ټول په فکرو کي غرق وه هر یوه به د علي سره خپل تیر یادونه پیادول ځني ځني کلیوال به د علي په کړونو موسکي سول کله چي مسکان کور ته را ورسیدل نو سیده خپل اطاق ته ولاړل او هلته یي پر کټ ځان وغورځوی او ډیر یي وژړل تر ډیري ژړا وروسته مسکان داسي احساس وکی چي ددي پر سر یو چا لاس ور کښیښوی په دي سره مسکان د کټه پورته سول او شاوخوا یي وکتل بیا یي په ژړا وویل: علي ته دلي یي؟ زه پوهیږم چي ته دلي یي هیله کوم زما سره خبري وکه علي هیله کوم ما غوښتل ډیر څه درته ووایم بیا مسکان کلیوالو ته وویل: کله چي زما تر سترګو اوښکې روانې سوې نو زما د کوټې دروازه خلاصه سول داسي معلومه سوه چي علي ولاړی ځکه چي هغه زما په سترګو کي اوښکې نسوای ځغملای او پوهیږم چي هغه به د مجبوریته زما سره نسوای

(c) ketabton.com: The Digital Library

لیدلای یا په دي خاطر چي ما به پر هغه ډېر تینګار کړی وای چي پاته سوی وای علي ولاړی او بیا موږ ونه لیدی،

سبا ته مسکان والدین یي او نوره کورنۍ یي د علي د ورور سره د هديرو پر طرف روان سول کله چي د علي قبر ته ور ورسیدل نو د ټولو سترګې د قبر د شناختې پر ډبرې ولګیدي چي پر لیکل سوې وه شهید علي......، اشرف خان د علي د قبر تر څنګ کښېنستۍ او بي اختیاره په ژړا سو د علي ورور اشرف خان تر څنګ ونیوی او ورته ویویل: خان صاحب ستا د ژړا په لیدو به علي ډېر زهیر سي مه ژاړه د علي لپاره،

خو د اشرف خان او نورې کورنۍ تر سترګو اوښکې د اوبو په شان بهیدلي د مسکان ژړا د ډېره غمه ورکه وه د بدن حرکت یي د لاسه ورکړی وو او همداسي یي د علي قبر ته کتل کله چي یي د علي خبرې راپیادیدلي نو تر سترګو یي مړې اوښکې روانې سوې دوی تر ډېره د علي قبر ته ناست وه وروسته د علي ورور وویل: خان صاحب نور به ځو نو بیابه بل وخت ورته راسو وریځ سره برابره سوه او نن د شدید باران اټکل هم سویدی،

اشرف خان د علي قبر ښکُل کی او ویویل: پر الله دي سپارم زویه،

وروسته ټول ولاړ سول او روان سول کله چي مسکان د علي د قبر څخه یو قدم مخکې واخیستۍ نو د یو بل قبر د شناختې پر ډبره یي سترګې ولګیدي مسکان چي په زیر ورته وکتل نو د قبر د خاوند نوم شهیده فاطمه وه او تر څنګ یي بل قبر د شهیدې عایشې په نامه وو، مسکان په دي سره ډېره حیرانه سول او پر

(c) ketabton.com: The Digital Library

ځای ودریدل کله چې يې شاوخوا وکتل نو يو کوچنی قبر يې وليدی چې پر ليکلې وه شهيد عباس چې د موټر په ټکر کې په شهادت رسيدلی دی ....مسکان نورو قبرو ته هم وکتل د هغوی خاوند هر يو شهيد احمد، شهيد زبير، شهيد شعيب، شهيد جلال، شهيد عابد، شهيد ظاهر، شهيد قدوس، شهيد اتحاد، شهيد اکرم او شهيد سهيل وه د مسکان مخ د حيرانيه تک سور سو او هغه شپه ور پياد سوه چې علي ورته ويلي وه چې زه د ملګرو باندار ته ځم چې بيا مسکان هم ور سره ولاړل هلته يې فاطمه، عايشه او د علي نور شهيدان سوې ملګري وليدل مسکان پوه سول چې په هغه شپه علي زه همدې قبريستان ته راوستلې وم او هغه چې ما ور سره ليدلي وه ټول د علي ملګري او ټول روحونه وه بيا مسکان ته د عايشې خبره ور پياد سول چې ويل يې: مسکان کله کله راځه ما او فاطمې ډير ديغت کړيدی موږ تر دي ځای دباندي اجازه نلرو يوازې علي وروړ د دباندي تلو اجازه لري، بيا مسکان د عايشې د قبر تر څنګ کښينستل او ويويل: حتماً راځم عايشې خور ستاسو سره مي هغه ورځ ډير سات تير سو هغه ورځ به زه هيڅ کله هيره نه کم،

بيا مسکان د کوچني عباس قبر ته ورغلل او ورته ويويل: زما کوچنی مونانی عباس جانه زه به ستا مور حتماً پيدا کوم او ورته وايم به چې ستا ديدن ته هره ورځ راسي،

کله چې مسکان د فاطمې عايشې او عباس پر قبرونو ګرځيدل نو د اشرف خان او د نورې کورنۍ پکښي فکر سو کله چې مسکان راغلل نو اشرف خان ورته وويل: لورې د دا نورو قبرو سره دي څه کول؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

مسکان ورته وویل: یو شپه علي ماته وویل چي زه د ملګرو میلمستیا ته ځم ما هغه مجبوره کی چي ما هم در سره بوځې علي زما د سر زوری په خاطر زه میلمستیا ته بوتلم هلته چي زه د کوم چا سره مخ سوې وم هغوی ټول د علي پخیر روحونه وه او د هغوي ټولو قبرونه مي اوس دلته ولیدل،

په دي خبره سره ټول حیران سول بیا اشرف خان وویل: څه؟

مسکان وویل: هو بابا ما د هغو ټولو سره بانډار وکی په هغه شپه زما د ټولو سره ډیر سات تیر سو هغوی ډیر باادبه بااخلاقه او ښه خلک وه .

اشرف خان او کورنۍ چي یي کله د قبریستان څخه وتل نو په دي وخت کي د اشرف خان مرستیال قریشي راغلی، د هغه په لیدو ټول ډیر حیران سول تر روغبړ وروسته اشرف خان قریشي ته وویل: قریشي ته دا دومره وخت چیري وې؟

قریشي وویل: د علي ورور میلمه وم،

ټول ډیر حیران سول بیا اشرف خان وویل: څنګه؟

قریشي وویل: په هغه ورځ چي زه ورک سوم په هغه ورځ ما او علي تر ډیره په دفتر کي وو بیا علي ماته وویل چي ته ولاړ سه زه یو څو شیبې وروسته درځم زه چي کله د دفتر څخه راووتم تر څه سودا وروسته مي غوښتل چي کور ته روان سم چي په دي وخت کي مي علي ولیدی چي دلته د قبریستان پر طرف را روان دی زه په هغه پسي سوم چي چیري ځي څو شیبې وروسته علي قبریستان ته راننوتی زه هم پسي رالم خو چي په ټول قبریستان کي وګرځیدم نو هیڅوک مي نکړل پیدا

(c) ketabton.com: The Digital Library

زه ډېر حيران سوم خو چي کله د قبريستان څخه راوتم نو پر يو قبر مي سترګې ولګيدې چي د علي قبر وو زه پوه سوم چي علي انسان نه بلکي روح ده نو ځکه ډېر وبيريدلم او ومي غوښتل چي په تلوار راووځم او تاسو ته ووايم خو په دې وخت کي يو چا زه د شا لخوا پر اوږه ونيولم زه د ډېره وحمه بې هوښه سولم خو کله چي پر هوښ راغلم نو په يو ښايسته اطاق کي پروت وم زه حيران سوم چي کتل مي علي په موسکا اطاق ته راننوتی او زما ترخنګ کښېنستی زه ډېر بيريدلم خو بيا علي راته وويل: قريشي وروره مه بيرېږه زه تاته هيڅ زيان نه در رسوم،

کله چي زما زړه څه ارامه سو نو علي ته مي وويل: علي ته روح يې؟

علي موسکی سو او راته ويويل: هو قريشي،

ما ورته وويل: نو ته څنګه بيرته دنيا ته راغلی يې،

علي وويل: که څه هم الله د يو چا سره د کمک کولو لپاره هيچا ته اړتيا نلري خو ځني وخت چي الله د يو چا سره کمک کوي نو د يو بل بنده پلاس يې ور سره وکي په دې چي دا کمک کوونکی بنده يې د ثوابو او نيکيو څخه برخمن سي زه د الله سره او الله زما سره ډېره مينه لري نو ځکه زه الله د خپلو بنده ګانو سره د کمک لپاره راوليږلم تر څو ما تر مرګ وروسته هم د نيکيو برخمن کي په دې سره زه د خپل رب ډېر ډېر حمد وايم،

قريشي وويل: علي تا زه ولي دلته راوستلم او دا کم ځای دی؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

علي موسکی سو بیا یي وویل: ته به یو ځو ورځې زموږ میلمه سي همدلته،

بیا زه هم هلته اوسیدلم خو درک نه راته کیدی چي دا کم ځای دی علي زما ډیر خدمت وکی په اخیره ورځ اطاق ته راغلی او ماته یي وویل: قریشي کورنۍ دي ډیره در پسي پریشانه ده ته دي نور کور ته ولاړ سه،

ما ورته وویل: سمده علي وروره،

بیا علي راغلی او زه یي په غیږ کي ونیولم او تر سترګو یي اوښکې راغلي او راته ویویل: قریشي زما به ډیر یادیږی ټوله،

ما ورته وویل: علي وروره ته زموږ سره نسي پاته کیدای؟

علي راته په ژړغوني اواز وویل: یا قریشي وروره کاش چي کولای می سوای،

بیا علي یو ټوکر په لاس کي راته ونیوی او راته ویویل: قریشي وروره؟

بیا زه ور نیږدي سوم او علي زما سترګي راپټې کړي تر څو شیبو وروسته یي پر یو چوکۍ کښینولم ډیر وخت هلته همداسي پټې سترګې ناست وم خو کله چي مي سترګي خلاصې کړي نو په دفتر کي وم،

کله چي مسکان کیسه خلاصه کړل نو د ټولو د سترګو څخه اوښکې روانې وې او د علي په فریاد کي یي ژړله ...... یو هیړی پر هغه لاره تیریدل، د هغو خوړو خوړل، د هغو شیانو سره مخ کیدل چي د یو چا یادونه ور سره تړلې وي تر مرګ

(c) ketabton.com: The Digital Library

هم سخت حالت پر چا راولي ځني حقيقتونه د خوب په ډول رابانديې تير سي کله چي يي د لاسه ورکو نو داسي فکر کوو چي دا خوب وو که څه هم خوب يي بولو خو بيا مو هم زوروې او ژوند مو تريخوي کله چي به هر سهار راکښينستم نو زړه به مي په دي خوشحاله وو چي نن بيا ستا سره مخ کيږم کله چي به در سره مخ سوم نو هغه ورځ به د نړۍ تر ټولو خوشحالترينه شخص زه وم او په کمه ورځ چي به مي ونه ليدي هغه ورځ به ډيره سخته پر ما تيريدل خو بيا به مي زړه ته ډاډ ورکوۍ چي خير دی يو ورځ ده تيره به سي چي زر ډاډونه به مي زړه ته ورکړل نو بيا به مي لږ څه زړه پر ارامه سو نو ته فکر وکه چي زه دي د تل لپاره پريښولم نو زما پر زړه او روح به څه تيريږي پوهيږي ژوندی جسد پاته سوی يم د ژوند هره خوشحالي مي ستا سره تېرلې وه هره ورځ به مي ستا سره د ښه ژوند کولو نوي نوي خوبونه ليدل د ځان سره به مي د ليوني پڅير خبري کولي چي ها په دا شي به ته خوشحاله کيږي په هغه شي به خوشحاله کيږي پوهيږي يوازې مي ستا د خوشحالۍ لپاره هر څه يادابښتول د ځان د خوشحالۍ لپاره مي هيڅ نه دي پلان کړي او يا يادابښت کړي يوازې ستا فکر راسره وو خو تا زما ټول خوبونه او ارمانونه چي ستا سره تېرلې وه د خاورو سره را خاورې کړل اوس هره ورځ په دي فکر کي يم چي څه ډول ځان ددي ژونده خلاص کم په دي فکر يم چي کله به مرګ راته راسي او کله به زه په خندا ورته ښه راغلاست ووايم د ژوند کولو لپاره الله ﷻ هر چاته د ژوند کولو لامل ورکړی وی زما د ژوند کولو لامل ته وې څومره په اسانۍ دې وويل چي نور مي هيره که ته نه پوهيږي چي ته ماته د ساه اخيستلو حيثيت لري کله چي ساه هيره کو نو ژوند د لاسه ورکوو او ته ماته

(c) ketabton.com: The Digital Library

وايي چي ژوند هير که يعني نور له دنيا ولاړ سه، د خپل زړه څخه زيات نفرط کوم چي تر دومره زياتو غمو راکولو سره سره بيا هم تا يادوي او بي حده مينه در سره کوي، مرګ ستا تر جدايۍ ډير راته اسانه وو په مرګ کي خو صرف روح له تنه وځي خو ستا په جدايۍ کي مي په بدن کي روح سوځي، کله چي به مي وليدلي او تا چي به راته وخندل نو د زړه څخه به ټول غمونه ليري سول او د ګل د غوټۍ پڅير به وغوړيدم خو کله چي به راڅخه خپه سولي نو د خزان د پاڼو پڅير به رژيدم او پر مځکه به له غمه غورځيـــدم، که اول پوهيدای چي ستا جدايي دومره سخته او ستا هيرول ناممکينه دي نو ما به هيڅکله ستا سره مينه او خپلوي نه وای جوړه کړي، زياتره وايي چي دا دومره غمونه څنګه ځغمي يوه اوښکه دي هم له سترګو نه ده بهيدلي؟ ما ورته وويل چي ژاړې خو هغه څوک چي يو غم يې ليدلی وي زه خو د ډيره وخته د يار د غمو سره ژوند کوم د يار غم او جدايۍ ته د نړۍ نور غمونه هيڅ هم نه دي اوس ډير لوی لوی غمونه راته هيڅ هم نه ښکارې، مرګ هغه وخت راځي چي روح او ساه دي بي وفايې در سره وکي نه پوهيږم چی زه څنګه تر اوسه ژوندی ځني پاته يم خو په هر حال زه دي اوس هم يادوم زما اوس هم په زړه کي يي ځکه چي زه رښتينی مين وم يم او يم به نو ځکه تر هر لمانځه وروسته ستا د ښه ژوند دعاوي کوم او ځانته د دنيا څخه د تللو ځکه تر څه وخته چي ژوندی يم تابه هيره نه کم او تر هغه وخته چي تا هيره نه کم تر هغه وخته به پر کراره او خوشحاله نسم زما ياديږي که کيدای سي نو بيرته راسه.

پای

(c) ketabton.com: The Digital Library

د لیکوال نور کتابونه

- ښځه په اسلام او غرب کې
- کوډې په اسلام کې
- نفلي لمونځونه
- حیثیت ناول
- کندهار اتل ناول
- عاشقي ناول
- نارنج کلاء ناول (اوله برخه)
- زمونږ نیمګړې مینه

(c) ketabton.com: The Digital Library

د لیکوال په اړه

لیکوال صاحب نیک محمد بارک د محمد عیسٰی زوی او د موسٰی جان لمسی دی چې د نن څخه ۲۲ کاله مخکې یې د کندهار په ولایت کې دې دنیا ته سترګې رونې کړې، بارک صاحب دینې زده کړې د ۵ کلنۍ څخه د خپل کلي په یو دینې مدرسه کې راپیل کړې چې د قرانکریم په قاریتوب کې یې په لنډ وخت کې لنګوټه وتړل او تر څنګ یې په علم حدیث او علم فقه کې څه ناڅه زده کړې وکړې او عصري لومړنۍ زده کړې یې په ملالۍ عالي لیسه کې شروع او په میرویس نیکه عالې لیسه کې یې پای ته ورسولې او د کانکور په امتحان کې د کندهار عمومې دولتې پوهنتون د انجینرۍ پوهنځۍ ته کامیاب سو چې تر څه وخت وروسته یې د یو لړ مشکلاتو په سبب نوموړې پوهنځۍ پریښول او په یو شخصې انستیتوت کې یې د نرسینګ په څانګه کې زده کړې راپیل کړې چې د نوموړي رشتې څخه په ۲۰۲۱ کال د سیپتمبر په میاشت کې فارغه سو، بارک صاحب اوس مهال ۲۲ کلن او مجرد دی د خوښې وړ میوه یې کیله د خوښې خواړه یې وریجې د خوښې وړ لوبه یې خپله وظیفه او د کار ترڅنګ یې د موټر او موټرسیکل مسابقه، مینه یې د

(c) ketabton.com: The Digital Library

خپلې مور او وطن سره عادتونه يې ژر غوسه کيدونکی او بيرته ژر پخلا کيدونکی دی د بارک صاحب د لا برياوو په هيله.

په درنښت

صابير احمد شينواری

Get more e-books from www.ketabton.com
Ketabton.com: The Digital Library